

MINUTENBLAD

DOSSIER No.

00 213

NAAM:

Indie

3e deel

1. Priem. ds 5/1/18
2. ~~B VII~~ 07-5-18.
Prijzen B II 20/1-18
3. Hingenden n.a.v. Mr. H. van Dam mit Raad van Overly. Open actie gewonnen C II 21/10/18
4. Griec
~~B VII~~
011
5. Opwin C A II $\frac{30}{2}$ 63 te vintatie
6. Jernin, Cant, 6/1/18
7. Opwin C A II I 12/31/18

Volgno. 1000 A

30 MEI 1949

ACD/63069

Aan B VIII
van C I.

Op Uw verzoek de stukken van de bekeerde
Republikein, om te behouden.

25 Mei 1949.

De Vers-agenderen en van mij terug

B VIII
LW.

Betreft: Indonesische kwestie.

Naar thans is bekend, heeft Merle COCHRAN, bij zijn jongste bezoek aan Bangka eerst met SUKARNO, daarna met HATTA onder vier ogen gesproken. Daarna heeft COCHRAN een bijeenkomst gehouden, waarbij naast de twee genoemde personen o.m. aanwezig waren: Moh. Natsir, H.A. Salim, Mr. Moh. Rum, Mr. Pringgodigdo, Mr. Ali Sastroamidjojo, Mr. Assaat en luchtmaarschalk Suriadarma.

Tijdens deze bijeenkomst is onder meer besproken het toekomstig vertrek van M. COCHRAN, die zoals bekend, bevorderd is tot Amerikaans Ambassadeur in Pakistan. (Via Pakistan - Warizistan - Afganistan in filtreert de Sowjet o.m. naar Z.O. Azië. Typerend is in dit verband de langzame verdringing op politiek en econ. terrein van o.a. Engeland uit het Verre Oosten en het opdringen van het State Department. De Rep. Indonesia heeft in Pakistan ook haar attaché: Gen. Maj. RADEN HADJIABDUL KADIR en zijn echtgenote: ANNEKE IDHAM).

Merle Cochran deelde de bijseengekomen Rep. vertegenwoordigers mede, dat hij dan naar Pakistan zal vertrekken, zodra het Ned.-Ind. geschil volledig opgehelderd zal zijn. (Zoals bekend wordt hij in de Unai vervangen door de diplomaat: NORMAN AMOUR). De bevordering van M.C. tot Ambassadeur, het niet terugroepen van hem zoals met DUBOIS en GRAHAM en zijn beide verzekeringen:

- a. dat zijn vertrek geschieden zou na de def. afwikkeling van de Ned. Ind. kwestie,
- b. dat zijn Regering volledig de resolutie van de Veiligheidsraad en het Canadees Voorstel steunt,

zijn een grote morele steun voor de Republiek. M.C. heeft wel toegegeven, dat het Canadees Voorstel een verzwakking is van de Res. v.d. Veiligheidsraad van 28 Jan., doch hij meende dat de Rep. Ind. "without losing face", en onder voorbehoud van de door haar gestelde voorwaarden, aan de voorbereidende Ronde Tafel Conferentie zal kunnen deelnemen.

Na afloop van de besprekingen heeft Dra. Moh. Hatta het navolgende gezegd; "De opvatting van de Rep. Regering blijft: eerst vrij, dan naar Djokja". M.a.w. Rep. Reg. hoopt op een bespreking met de Ned. Reg. op basis van de Resolutie, doch zij is eventueel bereid het Canadees Voorstel als uitgangspunt te nemen. In dit opzicht is aan de leider van de Re. Nood-Regering door de Rep. leiders medegedeeld, dat "de leider (=Mr. Sjafrudin Prawiranegara) van de Nood-Reg. dient de querilla onverminderd voort te zetten, doch hij onthoude zich van politieke uitingen (Prawiranegara verwiery namelijk de Veiligheidsraads-resolutie), die strijdig zijn met de opvattingen van de Rep. leiders te Bangka, tenzij hem (=Prawiranegara) voldoende is gebleken, dat zij onder dwang hebben gesproken". Een dergelijke boodschap heeft ook Dr. Sukiman bereikt, die daarna naar Djokja is teruggekeerd.

Om nu te voorkomen, dat deelname van de gevangen genomen Rep. leiders aan de voorbereidende Conferentie te Batavia als landverraad zou worden bestempeld, hebben zij 4 leden van het voormalig rep. Parlement: de K.N.I.P. verzocht naar Bangka te komen, hetgeen inmiddels is geschied. Gegevens over het besprokene is bij het samenstellen van dit rapport nog niet ontvangen.

Mr. UTOYU, rep. vertegenwoordiger in Singapore (adres: Indonesian Office, Singapore) heeft kortelings in het kader van een "Steun-actie voor Indonesië", een lezing gehouden in het gebouw van de vereniging "PENDIDIKAN ISLAM" (=Opvoeding op Mohammedaanse grondslag) gelegen aan Princess Road te Kuala Lumpur (Straits Settlements).

Mr. UTOYU deelde na relevering van de Indonesische vrijheidsstrijd o.m. mede: "Indonesische volksgenoten in de Maleise staten dienen hun strijdmakkers met alle mogelijke middelen te steunen. Geestelijke steun is niet voldoende, materiële hulp echter is in deze fase van de strijd belangrijker, ter verlichting van de zware strijd Uwer broeders". Mr. Oetoyo heeft destijds tezamen met Mr. Maramis (republikeins Meester van Financiën) de opium-verkoop en het smokkelen naar Singapore geregeld. De financiën van het onder Mr. Oetoyo staand Indonesian Office in Singapore worden met gelden uit deze opium-affaire bestreden. Wil men de contacten van de internationale opium-smokkelaars te weten komen, dan verdient het aanbeveling het gebouw van de Indonesian Office te Singapore, het gebouw van de Pendidikan Islam (Prinses Road in Kwala Loempoer) en ook de gangen van de Engelsman John Coast na te gaan. Deze man is destijds toegevoegd geweest aan het Engelse gezantschap te Siam. Thans treedt hij echter als adviseur op voor de Republiek Indonesia in aangelegenheden het buitenland betreffende, met standplaats Siam. Als zodanig is hij in 1948 met medeweten van Soekarno benoemd door Drs. Moh. Hatta op voorstel van H.A. Salim. De gelden der republiek zijn wat voor het verre Oosten (buiten Indonesië) betreft, gestort bij de Chartered Bank of India, Australia en China, terwijl ook het gedurende de Japanse Bezetting ongelooflijk uitgegroeide Dasad Musin Concern te Batavia gelden in de weer heeft van de republiek Indonesia. Ten aanzien van de verkoop van opium door de Republiek Indonesia wordt van die zijde het verweer gevoerd:

- 1e. de opium-voorraad is niet door de republiek aangelegd, maar door het toenmalig Nederlands Indisch Goevernement;
- 2e. uit het in voorraad hebben van het door vorengenoemd Goevernement van zulk een belangrijke hoeveelheid opium (150 ton) is dus af te leiden dat voornoemd goevernement evenzeer de bedoeeling had de opium te verkopen;
- 3e. indien de verkoop door de republiek thans verguisd wordt is evenzeer de voorraadvorming door het voormalig goevernement, ten zeerste te veroordelen;
- 4e. de opium is aan het buitenland verkocht, dus heeft het geen nadelige invloed op de Indonesische volksgezondheid;
- 5e. de Nederlanders hebben ons geblokkeerd en waar wij geen andere artikelen van grote waarde meer konden verkopen, hebben wij de opium maar verkocht.

Deze motieven zijn reeds aan de vroegere leden van de Commissie van Goede Diensten: Graham en Dubois door de Republikeinen medege-deeld en later door Soekarno en Hatta bij Cochran verdedigd. Vandaar dat Cochran in zijn rapporten aan de Veiligheidsraad over deze nettelige kwestie niet rept.

In verband met herhaalde berichten over de Silewangi-divisie wordt het volgende aangetekend:

De S. divisie is een elite-groep van het republikeinse leger de Tentara National Indonesia, de vroegere T.R.I. = Tentara Republik Indonesia.

De bewahebber van de ongeveer 10.000 tellende S.-divisie is Kolonel Kawilarang. Deze divisie is volgens Nederlandse militaire principes door meergenoemde K. opgeleid en is het beste gedisciplineerd en bewapend van alle strijdorganisaties van de republiek. De discipline en moedige houding van deze divisie is o.m. geroemd door de Ned. Lt. Kol. Thomson en Drost. Als strijdorganisatie is zij politiek niet links georiënteerd. Een deel van deze divisie is met goed suc-

ees in November 1948 onder Generaal Majoor Gatot Subroto ingezet tegen Messo in Madieen (zie vorig rapport hierover). Indien de berichten van de RVD juist zijn, dat reeds 5 bataljons van deze divisie met de Nederlandse legereenheden samenwerken, betekent dit een grote politieke overwinning, die uitgebuit moet worden.

Indien de Nederlandse regering er in zou slagen, naast deze S.-divisie vroegere goede kernen van de T.N.I. tot samenwerking te bewegen, (door tussenkomst van betrouwbare Indische voormannen) zou dit voor de zo zeer gewenste opbouw van Ind. en Ned. van groot nut zijn. Daarmede zou men tevens de plunderende en moordende links extremen vogelvrijverklaren en hun opruiming aan deze overlaten. Het in vorige rapporten in extense uitgewerkte advies tot instelling van een Federaal Leger onder gezamenlijke supervisie van Nederlanders en Indonesiers en de instelling van een Koninklijk Militaire Academie voor Indonesië, zou mede ertoe bijdragen de weg naar de politieke vrede te effenen.

Indien het gewenst is, kan een speciaal rapport over de strijdersorganisaties van de republiek Indonesia samengesteld worden. Volgende gegevens hierover staan ter beschikking.

31-3-49

o-o-o-o-o-o-o-o-o-o

Voor eensluidend afschrift:

AFSCHRIFT.

Betreft: Commentaar op inhoud van de brief.

De authenticiteit van de brief kan eventueel worden bevestigd door een photo-copie.

De brief is verzonden op 2 Maart 1949 van Balige gelegen in de Residentie Tapanoeli.

Schrijver is de Hr. ELIAB.S.SIAGIAN, Directeur van de S.M.P. (een Mulo-school).

Publicatie van de brief kan vrijgegeven worden, mits geen persoons- of geografische namen worden vermeld. Vermelding er van slechts door de beginletters, om eventuele represailles te voorkomen.

Als tegenzet tegen een kortelings door Prof. Schermerhorn in "VRIJ NEDERLAND" gelanceerd artikel, waarin genoemde Prof. de glorieuze intocht der Rep. leiders in Djokja voorspelde, zou een artikel met gebruikmaking van de inhoud van deze brief worden gecomponeerd. Daarnaast zou een verklaring van beginselen, welke verklaring eveneens moet bevatten dat Prot. geloofsovertuigingen tegen elke revolutie is, vlgns, de doctrine van Dr. Abraham Kuijper, doch niet tegen een gezond nationalisme zoals in de brief vervat, ten zeerste verhelderend werken.

Mede door toedoen van gekleurde verklaringen van P.V.A.-zijde is men in goed Nat. kringen in Indonesië de overtuiging toegedaan, dat alle Christelijke Partijen in Nederland tegen het gezond Nationalisme zijn en dus (dat leidt men daaruit af) dat deze partijen terugkeer willen naar de oude en koloniale periode.

Naar mening van rapporteur is dit evenzeer één der grote negatieve oorzaken van het mislukken van een betere verstandhouding tussen de Christ. partijen en de gematigde Indon. nationalistten.

Laat men bovenstaande politieke beginsel-verklaring steeds en steeds herhalen en eventueel in het Maleis vertalen en op grote schaal verspreiden.

Naast de zo nodige voorlichting, bereikt men evenzeer daarmee een juistere waardering voor de eerlijke beginselen en op het Christelijk geloof steunend standpunt van Protestant Nederland en in de nabije toekomst een versteviging van onverbreekelijke banden voor beide landen.

Men haast zich om deze beginselverklaring te vertalen en alom in Ind. te verspreiden.

Beider toekomst hangt evenzeer van deze verklaringen af.

Voor eensluidend afschrift:

Betreft: letterlijke inhoud van een brief van een bekeerd Republikein.

"Alleen dit: Ik zit midden in de Indonesische Nationale Beweging, in het bijzonder in T.. Met de beste bedoelingen voor de vrijheidsstrijd van de Indonesiërs heb ik me bij de nationale beweging aangesloten. Het ging goed in het begin, en ik bedoel daarmee, dat elke Indonesiër het in het begin enkel en alleen te doen was om de Vrijheid.

Maar ....later, na een half jaar, na één jaar, na Linggardjati-, na Renville-agreement, toen liep het mis! Vele Indonesische leiders "ontspoorden"! Het ging niet meer om Indonesië, het ging om het eigen belang. Gewapende bendes (geen T.N.I.) verrezen als paddestoelen uit de grond. Ze werden door politieke avonturiers ten eigen bate aangewend en ze waren gehoorzaamheid aan niemand schuldig!! Het woord "MERDEKA" gaven ze toen een heel andere betekenis. En hierin lag het tragiek van de Indonesische vrijheidsstrijd! De ware patriotten onder de Indonesiërs wilden en willen het goede voor het Indonesische volk, maar de opportunisten, de avonturiers hebben het bedorven. Want in troebel water is het goed vissen, niet waar! En dit feit wordt maar steeds aangewend om de positionele actie te verdedigen en.....terecht! Als ik hier zeg "terecht" dan is dat gelijk een zucht van verlichting van een groot deel der Indonesiërs, die al genoeg last hebben gehad van de Laskars en andere gewapende bendes, zoals de "Barisan Harimau Liar" (De Wilde Tijgers Colonne), de "Barisan Halilintar" (De Bliksem Colonne) etc. etc..., allemaal gewapende bendes, die schreeuwen, dat ze voor de vrijheid van het Indonesische volk vechten, maar in werkelijkheid voor eigen belang, of voor het belang van enkele politieke of militaire leiders. Al deze feiten maakten het Soekarno en Hatta moeilijk, maar ze konden het niet het hoofd bieden. Die feiten bekennen ging ook moeilijk. Want het wezen van de strijd om de vrijheid der Indonesiërs is goed en te rechtvaardigen, maar we hebben hier in Indonesië met zoveel problemen te kampen, zowel internationale als nationale problemen, die de Indonesische vrijheidsstrijd op allerlei mogelijke en onmogelijke manieren in de weg staan en somwijlen volkomen belemmeren. Voor mij is het een vaststaand feit, dat Indonesië door de grote wereldmachten feitelijk maar zo'n beetje beschouwd wordt als een pionnetje op het politieke schaakbord. En een overtuiging is het voor mij geworden, dat Indonesië en Nederland werkelijk elkaar dieper moeten begrijpen en waarderen om zodoende het Indonesisch probleem beter en sneller zelf op te kunnen lossen tot beider belang en welvaart. Naar mijn mening wordt er door het buitenland met Indonesië veel te veel geschacherd. U.N.O. heeft geen goede Voorlichtingsdienst, anders zouden er in de vergaderingen van de Veiligheidsraad niet zulke blamages omtrent Indonesië begaan zijn. Resumerend komt het hierop neer!

Nederland en Indonesië moeten in nauwe samenwerking en wederzijds begrijpen komen tot de spoedige vorming van de Verenigde Staten van Indonesië met een volledige soevereiniteit, omdat het de wens is van het Indonesische volk van 75 miljoen zielen en met Nederland in Uni-verband verder samenwerken tot de opbouw van dit uitgestrekte gebied. Maar Indonesië helemaal los van Nederland is niet de wens van het overgrote deel van het Indonesische Volk en het is ook gevaarlijk voor Indonesië.

Maar waarmee ben ik nou eigenlijk bezig? Zonder dat ik het weet ben ik verdwaald geraakt in een politiek doolhof. Enfin, het is ook wel eens goed, wanneer jullie een beeld, hoewel niet volledig, krijgen van het Indonesisch probleem".

P A R K E T
VAN DE
PROCUREUR - GENERAAL

DIENST DER ALGEMENE RECHERCHE
=====

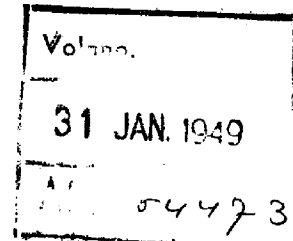
No. 6950/GB

Bijl.: 4.

Onderwerp: Contacten C.G.D.

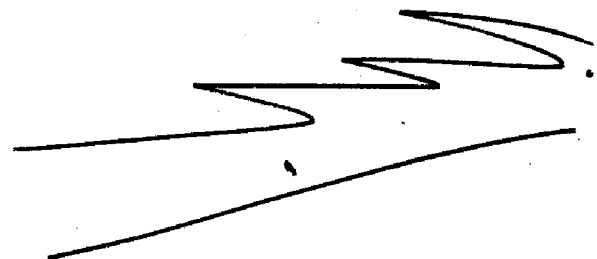
BATAVIA, 23 December 1948.

G E H E I M .

Ik heb de eer U Hoog Edel Gestrenge
hiernevens ter kennisneming aan te bieden
een viertal kranten-artikelen voorkomende
in het "Bataviaasch Nieuwsblad" resp. van
4 November, 4 December, 11 December en 16
December j.l., naar de inhoud waarvan wel
ter bekorting moge worden verwezen.

De Procureur-Generaal
bij het Hooggerechtshof van Indonesië.
Voor deze:
Het dd. Onderhoofd van de Dienst der
Algemene Recherche,

A A N

het Hoofd van de
Centrale Veiligheids Dienst
te 's-GRAVENHAGE.
Javastraat 68.

S. T. O. L.
Hoofdcommissaris van Politie.

NOTITIE:

ED 213

AAN: ACD.

VAN: B.VIII.

23 September 1948.
 Valera.
 23 SEP. 1948
 ACD 46286

Ondershands ontvangen van NEFIS. Verzoeken te agenderen.
 Na agendering terug aan B.VIII.

B.VIII.

23/9'48.

10 September 1948

46283

Aan de Consul-Generaal der Nederlanden
SINGAPORE

Naar aanleiding van Uw mondeling verzoek om enige bijzonderheden over de persoon van S.G. ALLAGAPAN, die de India-Regering overweegt te benoemen tot consul-generaal te Batavia als opvolger van de heer RAGHAVAN, heb ik de eer Urooggedigeste het volgende te rapporteren:

Vóór de oorlog was de heer S.G. ALLAGAPAN lt.kolonel bij de medische dienst van de Br. Indische troepen en was in deze functie o.m. gestationeerd in India, Palestina en Engeland. Hij was een zeer gewaardeerd chirurg.

Met de val van Singapore in 1942 werd hij door de Jappen krijsgeslagen gemaakt. Midden 1942 werd hij vrijwilliger bij de I.N.A. (India National Army). Tot Augustus 1943 gaf hij college aan een universiteit te Penang, waar hij o.m. contact had met RAGHAVAN.

In Augustus 1943 vertrok hij naar Burma en in Februari 1944 werd hij te Rangoon geplaatst. In April 1944 werd hij benoemd tot secretaris-generaal van de India Independent League te Singapore. In December 1944 bezoekt hij Batavia, Soerabaja en Bandjeng en leidde daar een actie voor het verzamelen van kleding. Deze actie liep op niets uit, daar toen de kleren eenmaal waren ingezameld, de Jappen uitvoer hiervan verboden. In Januari 1945 bezoekt hij met "Generaal BOSE" Sumatra. In Juni 1945 werd hij door generaal BOSE bevorderd tot Generaal-Majoor en benoemd tot commissier van de Andamanen. Hij heeft deze post evenwel nooit betrokken.

S.G. ALLAGAPAN werd mij beschreven als een nationalist, door omstandigheden een collaborateur met de Jappen, echter een eerlijk man en niet corrupt zoals RAGHAVAN. Hij spreekt Engels, Tamil en Hindustani.

De Secretaris voor Speciale Diensten
w.g.S. van Hulst

Copy aan:
Proc. Generaal bij het Hooggerechtshef
van Ned. Indie, Batavia
Directeur Nefis, Batavia

Voor B VIII
Van C 三三

11213

ACD

Volgno. 48790

3 NOV. 1948

Naar aanleiding van het bericht, dat een zeker aantal Pemoeda's van Java en Sumatra naar Engeland en Amerika zijn gegaan om aldaar propaganda te maken voor de Republiek, kon ik van mijn bron maar weinig te weten komen. Over ANDU waren niet meer gegevens beschikbaar, dan ons eigen bericht meldde. Hij zou identiek kunnen zijn aan de genoemde "John", maar er was ook bij bron een verwijzing voorhanden naar een "John" waarvan in 1930 bekend was, dat hij in dat jaar in Indië voor propaganda doeleinden werkzaam was.

Zainal staat vermeld in N.E.F.I.S. Singapore Special Report van 24.7.46.

Verder kon ik helaas geen gegevens krijgen.

27.10.48

L.P. 1583

ACD.
Werkz. Vern.

door
dat ad frage 5
Juli 1949. P

nie 36381

19106.

10 213
's-Gravenhage, 18 Mei 1948.
Plein 1813, No. 4

Volgnummer
27.MAI.1948
AD.36381

de v.d. krosst

Uit een rapport van de Secretaris v.s.d. bij het Consulaat
Generaal te Singapore, No. 78-48, zij het volgende geciteerd :

- " Een aantal Pemoeda's van Java en Sumatra zijn thans te
" Singapore en zouden op weg zijn naar Engeland en Amerika, ten-
" einde daar propaganda te voeren voor de Republiek. Zij moeten
" zich o.a. melden bij The Indonesian League of Independence,
-1 " 18 Allen Street, Brooklyn 6, New York (het adres van John Andu)
-H " D. Mahyudin c/o John Soutie (een broer van Drn Gaus ?)
" 923 Myrtle Avenue, Brooklyn 6, New York.
" De navolgende Pemoeda's zouden naar Amerika gaan :
-1 " Ahmad Zakari (Ind. paspoort No. S/1082, verstrekt te Singapore
xH " dd. 3 Maart, Hardono, (Midden Java), Nawi (S.W.K.) Mawi (S.W.K.)
xH " Zainal (S.W.K.) John (S.W.K.) Saudi (Midden Java), Baroon (S.W.K.),
-K " Adely (S.W.K.) Ramai (S.W.K.)
" Zij monsteren te Singapore aan op schepen naar Engeland en
" Amerika met de bedoeling in Engeland of Amerika te deserteren.]
" De meesten van hen hebben de middelbare school geheel of gedeel-
" telijk doorlopen. Te Singapore logeren zij o.a. op Java Rd. 2 en
" Bussorah. str. 61 (C3).

De Raadadviseur in Algemene Dienst,

Ch. J. van der ...
nie 48790

Aan de HoogEdelGestrenge Heer Mr. L. Einthoven,
Centrale Veiligheids Dienst,
Javastraat 68,
's-Gravenhage.

13 September

Lange Houtstraat 1946

GEHEIM

Het Hoofd Algemene Personele Zaken

Hr. Mr. J. W. van Hoogstraten

Binnenhof 7

's GRAVENHAGE

Uitzending Communisten en
van lieden positief anti-
huidige Ned. Ind. Reg.

GEHEIM EIGENHANDIG

Volgno.

24 NOV. 1947

ACD/25225

BUREAU B

18-12-47

Het zij mij vergund bovenstaande twee punten onder Uwe aandacht te brengen.

Uitzending naar Nederlands-Indie, zowel in ambtelijk als particulier verband, van lieden van bovengenoemde politieke opvattingen kan voor het Indisch bestel, speciaal onder de huidige omstandigheden, een groot gevaar opleveren.

Communistische oelvorming en propaganda acht ik geenszins illusoir, niet zozeer een gevaar voor de grote massa kleine lieden, noch de Javaan, noch de Soendanees en Madoerees voelt iets voor reeel communisme, doch wel het half intellect en zij, die in chaos winst, want roofoogelijkheden zien, evenszins onder de Chinese bevolkingsgroep; de houding van den Sumatraan tegenover communisme ken ik niet. Beïnvloeding van het leger en de vloot lijkt mij mogelijk en geenszins uitgesloten.

De moeilijkheid voor mijn bureau is gelegen in het feit dat ik onmogelijk leden van welke politieke partij dan ook kan tegenhouden, tenzij de Nederlands-Indische Regering zich positief uitspreekt tegen toelating van deze lieden.

Een andere categorie lieden, waarover eventueel een uitspraak van de Nederlands-Indische Regering ware uit te lokken, zijn die vele lieden welke steeds in het openbaar en tegen een ieder op grove wijze het Regeringsbeleid laken. In het midden latend of men zich kan verenigen met de Regeringshouding tegenover Engelsen en Indonesiers, brengt het ambtelijk fatsoen mee, dat door ambtenaren geen propaganda gevoerd wordt tegen de Regering. Een dergelijk soort propaganda, als zij uitgaat van hooggeplaatste, invloedrijke ambtenaren of wel particulieren, zou de Regering kunnen nopen, dergelijke personen niet in Indie te admitteren.

Ik moge UHEG beleefd in overweging geven op beide punten de beslissing van den Luitenant-Gouverneur-Generaal uit te willen lokken.

HET HOOFD VAN DE AFDELING SECURITY

W.g.

G. A. Burgerhoudt.

A E T

AFSCHRIFT.

AN DEN

PROCUREUR GENERAAL.

BATAVIA. (C) 25 November 1946.-

GEHEIM-EIGENHANDIG.

No. 4044/GB4

Onderwerp: Uitzending naar Ned. Indie van communisten en van personen, die positief tegen het beleid der huidige Ned. Indische Regeering stelling nemen.

Naar aanleiding van Uw geheim eigenhandig schrijven van 16 Oct. jl. no. K 10812a heb ik de eer U Hoog Edel Gestrenge mede te deelen, dat de door U gestelde vragen bezwaarlijk in denzelfden algemeenen zin, waarin deze gesteld zijn, door mij beantwoord kunnen worden.

In beginsel zal geen enkele politieke overtuiging of politiek standpunt ten aanzien van het oogenblikkelijk regeeringsbeleid een beletsel kunnen vormen tegen uitzending naar Nederlandsch-Indie. Dit is niet anders dan een principe van een democratisch bestuurde maatschappij.

Maar inhaerent aan een democratische maatschappij is evenzeer, dat de overheid grenzen stelt aan de toepassing van beginselen van staatkundige vrijheid en vrije meeningsuiting en deze grenzen zullen daar liggen, waar van deze toepassing door bepaalde personen verstoring van de openbare orde is te duchten dan wel een ondermijning van het overheidsgezag.

Dit gevaar kan aanwezig zijn, wanneer aan de antecedenten van den betrokken persoon, in verband met zijn toekomstige werkkring, aanwijzingen kunnen worden ontleend, dat de betrokkene een actieve propaganda voor zijn politieke beginselen zal voeren op een wijze, welke bovenbedoelde gevaren meebrengen.

Gezien de wijze, waarop dit in het algemeen door de communisten pleegt te gebeuren, bestaan er ernstige bezwaren om aan de uitzending naar deze gebiedsdeelen van dergelijke personen mede te werken en dan vooral onder de huidige omstandigheden nu de politieke verhoudingen nog allerminst gevestigd zijn en veel onzekerheid bestaat omtrent de rol, die de communisten hierbij spelen, althans willen spelen.

Hierbij zal ten aanzien van uit te zenden ambtenaren een strengere maatstaf dienen te worden aangelegd dan ten aanzien van particulieren, waarvan de redelijkheid ligt in het feit, dat van een overheid evenmin als van welken werkgever ook verwacht kan worden, dat door haar personen in dienst worden genomen, die zich vijandig stellen tegenover de door haar gevestigde en in stand gehouden orde van zaken.

De bovenstaande richtlijnen zullen minder bruikbaar zijn voor wat betreft de personen, die positief stelling nemen tegen het huidige regeeringsbeleid.

Te hunnen aanzien zal de maatstaf liggen in de beantwoording van de vraag, of hun aanwezigheid hier te lande verstorend kan worden op de door de Regeering geleide moeizame pogingen tot het brengen van evenwicht in de politieke

en sociale verhoudingen der verschillende bevolkingsgroepen.

Tegenover de telkens van Indonesische zijde uitgesproken achterdocht omtrent streven en pogingen tot herstel van koloniale verhoudingen zal op bedoeld politiek standpunt nog meer op de wijze, waarop dit uitgedragen wordt bij de beslissing omtrent een uitzending zeker gelet dienen te worden, waarbij de aard van de betrekking en de toekomstige positie in deze maatschappij belangrijke factoren zullen zijn.

Het bovenstaande is niet bedoeld als een algemeene gedragslijn, maar bevat wellicht voldoende richtlijnen met behulp waarvan telkens van geval tot geval omtrent de uitzending naar Nederlandsch-Indie kan worden beslist.

Indien dit schrijven U aanleiding mocht geven tot opmerkingen zal ik deze gaarne vernemen.

De Procureur-Generaal
bij het Hooggerechtshof van Ned.Indie

(w.g. Mr.H.W.Felderhof.)

HOOFD-COMMISSARIS VAN
POLITIE
TRICHT

TRICHT, den 19 November 1947. OPGELEGD

L. A13N. 1073'47.

Bijlagen: _____

Bericht op schrijven No. ....

van .....
_____

Onderwerp: Indische kwestie.

BUREAU B
24-11-47

Volgno.
21.11.47.
ACD/25163

KA-

Hierbij doe ik U een rapport toekomen betreffende een pamflet afkomstig uit Zuid-Afrika. Een fotocopie van dit pamflet wordt hierbij ingesloten.

De Hoofd-Commissaris van Politie,

[Handwritten signature]

(R.W.v.Eijk).

Aan de Heer Hoofd van de
Centrale Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's-GR A V E N H A G E .

A/13-1073'47.

0/213

R A P P O R T .

Op 17 November 1947 werd onderschept een poststuk afkomstig uit Zuid-Afrika.

De inhoud bleek te zijn een aanplakbiljet, waarvan de fotografische opname hierbij wordt gevoegd.

K.N.V.
A, B, C De geadresseerde is genaamd:

K.N.V.
A, B, C MARTINUS WILHELMUS LUBBERS, geb. te Utrecht 5-6-1934, won. van der Duijnstraat 13 te Utrecht. Hij is de zoon van JOHAN REINIER MARIA LUBBERS, geb. te Johannesburg (Zuid-Afrika) 14-4-1898 en PETERDINA JANTJE KOSTER, geb. te Grootegast 29-6-1905.

K.N.V.
A, B, C De vader was genaturaliseerd Nederlander en werd gedurende de bezetting door de Duitsers gefusilleerd.

K.N.V.
A, B, C Van het gezin Lubbers is op geen enkel gebied iets ten nadele bekend. Deze kennisgeving aan de C.V.D. is meer bedoeld om te wijzen op de invloed van de Republikeinen op de internationale (Zuid-Afrikaanse) pers, voor zover dit pamflet op Indonesië en niet op India slaat.

Utrecht, 19 November 1947.

Vaderland

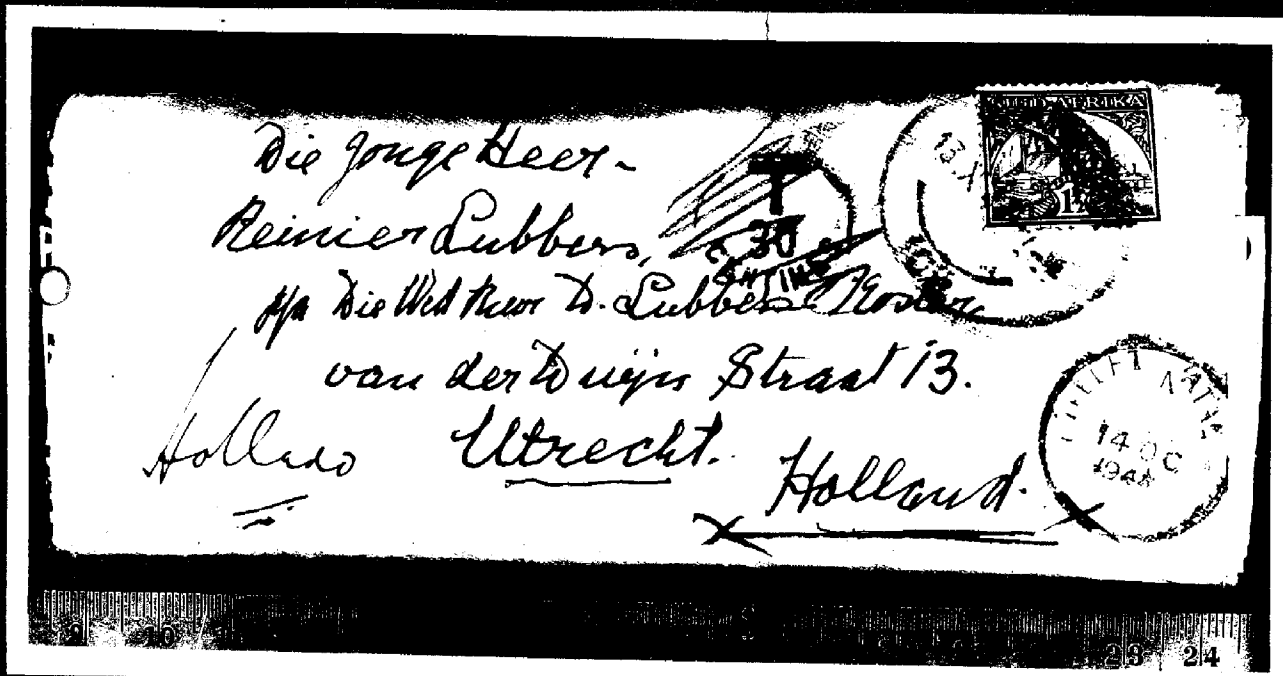
PRYS 2d.

2 OKTOBER 1947

JOHANNESBURG

2.000 INDIERS IN AANVAL VERMOOR

VERKLEINDE OPNAME VAN HET PAMFLET
De letters van "VADERLAND" zijn
rood van kleur, alle andere zwart.
Ware afmetingen: 45,5 x 57,3 cm.

PAKJE IN ORIGINELE STAAT
Licht-blauwe aan de zij-
kanten opengescheurde
enveloppe (Linnengeperst)
Op de achterzijde staat
geen afzender vermeld.

Handwritten notes and stamps: "A.C.D.", "Van", and a signature.

VERSLAG BESPREKING MET DE HEER VAN RIJN
Directeur van de Niwin.

25-9-47
Voigno. OPGELEGD
18 NOV. 1947
ACD/25056

Van de Heer Kuipers ontving ik de mededeling, dat ik mij met de Heer Van Rijn in verbinding zou kunnen stellen om het security-probleem, betreffende de uitzending van Nederlandse artiesten naar Indië, te bespreken. Ik kon hierbij refereren aan het onderhoud, dat Mr. L. Einthoven met de Heer Otten had gehad. Telefonisch heb ik toen een afspraak gemaakt met de Heer Van Rijn, waarbij ik mij voorstelde als De Greef, werkzaam op het Kabinet v.d. Minister President. Toen ik de Heer van Rijn voor het eerst ontmoette en ik hem vertelde dat ik hem kwam spreken naar aanleiding van het onderhoud van de Heer Einthoven met de Heer Otten, stelde hij mij prompt de vraag "wie is Einthoven, ik weet van niets". Ik deelde hem daarop mede, dat de Heer Einthoven eveneens werkzaam was op het Kabinet v.d. Minister President, doch dat ik graag had, dat hij zich even telefonisch in verbinding stelde met de Heer Otten. De Heer Otten was op dat ogenblik echter niet te bereiken.

De Heer van Rijn vroeg mij vervolgens, waar het over ging. Ik kon hem moeilijk vertellen, dat ik de bel kwam poetsen en deelde hem dus mede dat het ging om een security-probleem, betreffende uitzending van de door de Niwin gecontracteerde artiesten. De Heer van Rijn zei me toen dat dit toch volledig geregeld was met de afdeling Security MINOG, namelijk zodra een artiest zich aanmeldt, gaat er een slip naar de afdeling Security, waarop deze afdeling mededeelt: Yes of No. Was het No. dan werd er ook niet verder met zo'n artiest onderhandeld, doch hem medegedeeld, dat bovengenoemde Security-afdeling bezwaar maakte tegen zijn uitzending. Voorzichtig heb ik toen de Heer van Rijn medegedeeld, dat hier juist de moeilijkheid zat. Afdeling Security MINOG is namelijk wel gemachtigd om personen, waarvan nadelige gegevens bekend zijn, gedurende de bezettingsjaren af te wijzen, doch niet, zodra het links-extremisme betreft. Hoewel zij er volkomen van overtuigd is, dat deze lieden geweerd moeten worden, kan zij dit nooit verantwoorden.

De eerste bespreking heb ik hiermede toen stop gezet, na de Heer van Rijn, verzocht te hebben te trachten zich alsnog met de Heer Otten in verbinding te stellen, waarna ik hem nog graag eens zou willen ontmoeten. Intussen zou er dan door mij nog een bespreking gevoerd worden met de Heer Burgerhout van de Afdeling Security van Overzeese Gebiedsdelen. Deze bespreking heeft inderdaad plaats gevonden, waarbij de Heer Burgerhout me nogmaals mededeelde, dat het hem onmogelijk was uiterst linkse elementen te weren, tenzij zij iets konden vinden b.v. een lidmaatschap v.d. Cultuurkamer of iets van die aard, doch dat lukte hem practisch zeer weinig. Met de Heer Burgerhout ben ik toen overeengekomen, dat wij samen een bespreking zouden hebben met de Heer van Rijn. Deze bespreking heeft plaats gevonden op Woensdag, 24 September 1947.

Allereerst vroeg ik de Heer van Rijn, of hij zich reeds had verstaan met de Heer Otten, waarop hij mij letterlijk ten antwoord gaf: "Ja, de Heer Otten heeft me gezegd, dat Einthoven moet niet ouwehoeren, want hij heeft met mij over niets gesproken. Ik heb hem wel gesproken, maar dat ging over heel andere zaken". Maar, zei de Heer van Rijn, wij zullen met ons drieën waarschijnlijk toch wel tot een resultaat kunnen komen, want ik begrijp nu, waarom het gaat en eveneens in welke hoedanigheid U hier bent.

Wij hebben toen de moeilijkheden besproken. Namelijk, dat niet één instantie, officieel de verantwoordelijkheid op zich durft te nemen om links extremistische elementen uit Indië te weren. Noch afdeling Security, noch de Niwin noch generaal Spoor of de Procureur-Generaal te Batavia zijn hiertoe gemachtigd en zouden, wanneer dit officieel bekend werd, hiervan de grootste moeilijkheden ondervinden. Ik deelde daarop mede, dat het natuurlijk ook niet op onze weg lag, daar wij uitsluitend een informatieve dienst zijn, doch dat, indien er geen oplossing werd gevonden, ik er het nut niet van inzag voort te gaan met het verstrekken van inlichtingen. Ik suggereerde vervolgens dat er toch wel mogelijkheden bestonden, om deze ongewenste elementen uit Indië te weren. Door de Niwin worden de gegadigden namelijk getest op hun artistieke capaciteiten. Hoewel ik deze methode niet fraai vind, lag hier toch wel een mogelijkheid. De beide heren waren het er volkomen over eens, dat er iets moest gebeuren, daar ook generaal Spoor hen in een persoonlijk gesprek had verzocht deze lieden niet naar Indië te zenden.

De Heer Van Rijn riep vervolgens de Heer van Opstel bij de bespreking. De Heer van Opstel zou namelijk de man zijn onder wiens auspiciën een en anders moest worden uitgevoerd. Toen de Heer van Opstel vernam, wat de bedoeling was, was hij zelfs zeer enthousiast en er was volgens hem geen enkel bezwaar om deze personen aldus te weren. Niet één instantie zou de verantwoordelijkheid behoeven te dragen, daar de gegadigde wegens onvoldoende artistieke capaciteiten zou worden afgewezen.

Aan het slot van deze bespreking, heb ik de Heer van Rijn gezegd, dat ik mij nogmaals met de Heer Einthoven in verbinding zou stellen en hoopte op een rectificatie van een en ander.

Wat de bespreking zelf betreft, deze is zeer aangenaam verlopen.

#

Ter Kennisname voeg ik hier nog bij twee afschriften van gevoegde correspondentie tussen de Heer Burgerhout en de P.G. te Batavia.

*Aan Mr. L. Einthoven.
(via D.)*

Wae puf.

oD 213

#

De afschriften zijn gevoegd in CO 25225, Uitzending naar Indie

D 15/12-'47

KABINET VAN DEN
MINISTER-PRESIDENT

213

UITGEBOKT

V/B nr. 16243

's-Gravenhage,
Plein 1813, No. 4

11 Juli 1947

Onderwerp: Verzoekschriften met betrekking tot het Indische beleid.

Volgno.

23 JULI 1947

ACD/19571

B

In opdracht van de Minister-President heb ik de eer U hiernevens ter kennisneming te doen toekomen een 11-tal verzoekschriften, waarin door ondertekenaars wordt aangedrongen op een vreedzame uitvoering van Linggadjati enz.

De Secretaris van de Minister-President:

Vriesendorp

(J.J. Vriesendorp)

BUREAU	
Nummer:	
Datum:	24-7-47

Aan de Centrale Veiligheidsdienst,
's-Gravenhage.

Verzoekschrift

g. w. 10.
1957

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van:

*Gen. Personeel
en andere
in Nederland*

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering.

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjati,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES - WOONPLAATS	HANDTEKENING
<i>H. C. Heugan</i>	<i>Postbus 10017 9. Binnenv.</i>	<i>H. C. Heugan</i>
<i>W. M. D. de</i>	<i>Alrijner Vrijheid 396</i>	<i>W. M. D. de</i>
<i>Jan P. de</i>	<i>Mattenesweg 106 8. Ede</i>	<i>Jan P. de</i>
<i>A. J. de</i>	<i>de la Boel 97</i>	<i>A. J. de</i>
<i>P. V. Vierson</i>	<i>Jan de Vries 3</i>	<i>P. V. Vierson</i>
<i>P. J. de</i>	<i>Coornhertstr. 6</i>	<i>P. J. de</i>
<i>P. J. de</i>	<i>Vinkenstr. 4 13</i>	<i>P. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>Donk 17</i>	<i>G. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>Thorststraat 4</i>	<i>G. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>Borschaarstr. 62</i>	<i>G. J. de</i>
<i>H. J. de</i>	<i>Valkeniersweg 07</i>	<i>H. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>Kat Lagendijk 44</i>	<i>G. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>Pudderspoort 11</i>	<i>G. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>Belgischestr. 31 10</i>	<i>G. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>vd. Tolant 29 R</i>	<i>G. J. de</i>
<i>G. J. de</i>	<i>Goffeldwaart</i>	<i>G. J. de</i>

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
overblijven	De laan 52 R. don	overblijven
W. de Boer	47 Melkmarkt	W. de Boer
J. van der	Leith Meersmarkt	J. van der
J. van der	Van de Ompenplein	J. van der
J. van der	Wierambachtstraat 108 ^B	J. van der
J. van der	Bulgaarsche straat 15 ^A	J. van der
J. van der	Oostmaas 10	J. van der
J. van der	Sterven Sloogenakke 48	J. van der
J. van der	Lichtblomstraat 35 ^A	J. van der
J. van der	Wandeloordstraat 43	J. van der
J. van der	Janne Bouwer 102	J. van der
J. van der	Libanonweg 66	J. van der
J. van der	Mathenesserdijk 30	J. van der
J. van der	Wolphaersboord 420	J. van der
J. van der	Aecht stadh 91.	J. van der
J. van der	Raeploerstraat 8 ^C	J. van der
J. van der	Plaerelorpste 9 ^B	J. van der
J. van der	Stoerlancstr. 11 ^B	J. van der
J. van der	Sophiakkaat 79 ^A	J. van der
J. van der	Elegide westhulst 167	J. van der
J. van der	Sophiakkaat N. 41 ^B	J. van der
J. van der	Pole Sma strand	J. van der
J. van der	Mathenesserdijk 61 ^B	J. van der
J. van der	Mathenesserdijk 61	J. van der
J. van der	Al. Paezonst 13	J. van der
J. van der	Al. Paezonst 13	J. van der
J. van der	Al. Paezonst 7	J. van der
J. van der	Al. Paezonst 7	J. van der
J. van der	Al. Paezonst 7 ^B	J. van der

NAAM	ADRES	WOONPLAATS	HANDTEKENING
A. Hoortjes	Kloekhorst 13	Kloekhorst 13	A. Hoortjes
J. Halberdina	Kloekhorst	Kloekhorst	Kloekhorst
J. Selbold	Kloekhorst	Kloekhorst	11.
C. Weyers	Kloekhorst 4	Kloekhorst 4	Ass.
B. Tol	Kloekhorst	Kloekhorst	B. Tol
J. Pol	Kloekhorst	Kloekhorst	J. Pol
Wid. van Handwille	Kloekhorst	Kloekhorst	Wid. van Handwille
J. van der Meer	Kloekhorst 31	Kloekhorst 31	J. van der Meer
J. van der Meer	Kloekhorst	Kloekhorst	J. van der Meer
J. van der Meer	Kloekhorst	Kloekhorst	J. van der Meer
J. Propkuis	Kloekhorst	Kloekhorst	J. Propkuis
A. Eggens Boer	Kloekhorst	Kloekhorst	A. Eggens Boer
J. van der Meer	Kloekhorst	Kloekhorst	J. van der Meer
J. van der Meer	Kloekhorst	Kloekhorst	J. van der Meer
A. van der Meer	Kloekhorst	Kloekhorst	A. van der Meer
A. van der Meer	Kloekhorst 62	Kloekhorst 62	A. van der Meer

e.v.d.

19571

Verzoekschrift

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van;

het Personeel van

Drukkerij Heiermann & Co

Elandsstraat 169-173.

A M S T E R D A M.

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering.

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjati,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
Alv d Pleaat	Javastraat 15-1 ^{ste}	Alv d Pleaat
K.W. Ruyper	Adon de Ruyperweg 35 ^{ste}	~~K.W. Ruyper~~
M. K. Ridjman	Kerkstraat 367 ^{ste}	M. K. Ridjman
M. Schotte	Lijntwaanstr. 6 ^{de}	M. Schotte
G. J. Vos jr.	P. L. A. enstr. 109 ^{ste}	G. J. Vos.
D. J. Heierman	Wad Senaweg 69 H	~~D. J. Heierman~~
J. v. Klagen	Von Zesenstraat 87 ^{ste}	~~J. v. Klagen~~
G. J. Koud	G. J. Koudstr. 45 ^{ste}	~~G. J. Koud~~
~~A. v. v.~~	Merkstr. 100	~~A. v. v.~~
J. v. G. Hendrik	Jar. v. Zinnerhall 274	J. v. G. Hendrik
al B. akker	G. v. v. 2 Zaanden	~~al B. akker~~
H. de Haan	Olympiëweg 57 ^{ste}	H. de Haan
P. Cornelisse	Brommerstraat 35	~~P. Cornelisse~~
C. v. v. v.	P. H. Kade. 23 ^{ste}	~~C. v. v. v.~~
M. Hageman	Houtkade. 158 ^{ste}	~~M. Hageman~~

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel. — Den Haag

NAAM	ADRES	WOONPLAATS	HANDTEKENING
<p> <i>Al. v. Tijn</i> <i>J. v. Tijn</i> </p>		<p> <i>Banierste. 216 II</i> <i>Banierste. 216 II</i> </p>	<p> <i>A. Tijn</i> <i>J. v. Tijn</i> </p>

C10

19571

Verzoekschrift

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van;

het Personeel van.....

Drukkerij Heiermann & Co.

Elandastraat 169-173..

A M S T E R D A M.

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering,

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjati,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
Jan Gerritse	Kinkerstr. 106 ^I A'dam.-W.	J. Gerritse
Chr. Berchot	Belfjinst. 27 ^{III} A'dam. W.	C. Berchot
M. Loeffoet	Griensstraat 2 ^{III}	M. Loeffoet
J. adin	Sichmansstraat 21 evenw.	J. adin
m. Prang	Pentakker 10 ^I	m. Prang
A. Vis	Mareo Polost 17 ^I	A. Vis
Reyde	Pordjesweg 27 ^{II}	Reyde
~~K. de V.~~	Westraan Waterloerstr. 10	~~K. de V.~~
G. Dronk	G. v. Prinsenerstr. 11	G. Dronk
Schotte	Phynbaanstraat 6	Schotte
Zwaneveld.	Lindengrocht 55 ⁴⁵	Zwaneveld.
v. Haven	Spaandammerdijk 89 ⁴⁵	v. Haven
C. M. Jonkhart	Lindendwarst. 121 ^{III}	C. M. Jonkhart
J. Hobbe	Cabrakstraat 22 ^I	J. Hobbe

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel. — Den Haag

NAAM	ADRES + WOONPLAATS	HANDTEKENING
M. Dolman	T. M. de Vriesstraat	M. Dolman
V. D. Hardin aal	Baanweg 63	V. D. Hardin aal
M. B. J. van	W. van der Straat 26 III	M. B. J. van
H. M. Vickers	Sperwerstraat 45	H. M. Vickers
A. Brinkman	Keizergracht 323	A. Brinkman
H. LIEK] R.	Westerduinstraat 126	H. Liek] R.
R. Thersels	curiestr. 25. Thibureau	R. Thersels
J. van der	De Costakade 45 II	J. van der
N. W. Harten	B. v. d. kade 1 ^{ste} afd.	N. W. Harten
J. V. S.	Sumatra plantsoen 48 III	J. V. S.
C. W. Jordans	De Costakade 45 I	C. W. Jordans
M. H. Kotte	De Costakade 46	M. H. Kotte
M. Burger	Keizergracht 13	M. Burger
A. J. J.	Keizergracht 4 huis	A. J. J.
J. van der	J. B. Kemperstr. 115	J. van der
van der A. A.	Ortelstraat 339 I	van der A. A.
F. H. E. G. P. van	Ortelstraat 76 III	F. H. E. G. P. van
H. Heewald	Veerstraat 84 III	H. Heewald
V. M. J.	Zwaaierstr. 27	V. M. J.
L. Blom	2 ^e Oosterparkstr. 101	L. Blom
W. P. Timmers	Woddenweg 69	W. P. Timmers
H. Therman	Sperwergracht 27	H. Therman
H. van der Hoff		H. van der Hoff

19571

Verzoekschrift

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van:

Bewoners Meekavelaan
en omgeving H
Dordrecht.

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering,

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjati,
2. Gaen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES	WOONPLAATS	HANDTERENING
Ernst Groenenberg Marius W. Hendra	Schookerstraat 17 Schookerstraat 12	Dordrecht	M. Groenenberg W. Hendra
H. B. Bogaard J. H. Kerk J. D. Kerk	Schookerstraat 11 Plattenstraat 119 Tentstraat 66	Dordrecht	J. Bogaard J. Kerk
Konijnman M. M. M.	Frederikstraat 12 Kornelisstraat 19	Dordrecht	Konijnman
Berthuis A. J. J. J.	Kornelisstraat 121 Kornelisstraat 111	Dordrecht	Berthuis J. J. J.
H. Lonnemild P. H. Pannanus L. M. M.	Schookerstraat 19 Schookerstraat 19 Kornelisstraat 9	Dordrecht	H. Lonnemild P. Pannanus L. M. M.

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel, — Den Haag

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
Leliveld Leliveld Leliveld v. Hijt Glemmeren Blokland Brogard	icane da Buitstaal 40 Buitstaal do 5 Buitstaal do 10 Buitstaal do 4 ~~Hilpstaal~~	Hijp Leliveld Hijp Leliveld J. Glemmeren Blokland
Veduis Hoogenraad Hoogenraad Boelvind Witte Sporn Wit	Hilpstaal 121 Teehan Looer 96 Teehan Looer 100 Teehan Looer 150 Teehan Looer 140 Schoonestrand do 3 Hilpstaal 159	Vaslui Hilpstaal Chr. Hoogenraad P. Boelvind Witte J. Sporn Wit
Gruaf Finnen Oet Vosser Spangos	Schoonestrand 4 Buitstaal do 11 Buitstaal do 5 Teehan Looer 49 Teehan Looer	P. d. Gruaf Finnen Oet Vosser Spangos
G. van G. Tamme G. Tamme A. v. d. La. van L. v. d. La. van	Schoonestrand 4 Buitstaal do 3 Buitstaal do 3 Buitstaal do " "	P. d. Gruaf Oet G. Tamme G. Tamme A. v. d. La. van L. v. d. La. van

C 11 D

1957

Verzoekschrift

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van:

het personeel
Jaachtwerf
Gedr. Beremer
Dordrecht

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering,

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjati,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
A. v. Dijk A. Bellikaan L. v. Vinken	Roozenstraat 20 D 59. Brielscheluin 52 R. Doven	Dordrecht Sliedrecht. L. v. Vinken
A. H. P. van R. v. Pelt A. v. de Kooij of Kroos	Jon. Spaanste 37 Jon. Spaanste 40R Papendrechtseste 14 Merwedeste 105	Dordrecht Dordrecht Dordrecht Dordrecht
J. v. Pelt W. H. J. van H. v. Welie W. v. Welie Officant W. H. J.	Dewelsstraat 9 Massstraat 80 Waalstr. N° 12 rd L. v. Welie offe L 40 Papendrecht	Dordrecht Dordrecht Dordrecht Dordrecht Dordrecht

Deze lijst versturen naar: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel, — Den Haag

Verzoekschrift

1957

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van:

Eman Harel
Veelth 99
Surabaya

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering,

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjadi,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES - WOONPLAATS	HANDTEKENING
1. H. Harel	Veelth 99 Surabaya	<i>Harel</i>
2. E. Harel	" " "	<i>Eman Harel</i>
3. B. Harel-Breukman	" " "	<i>B. Harel Breukman</i>
4. J. Harel	" " "	<i>J. Harel</i>
5. Dr. Breukman	Wormerveer	<i>Dr. Breukman</i>
6. A. LeFevre-Huisman	Widgenath 64	<i>A. LeFevre Huisman</i>
7. H. LeFevre	" " 64	<i>H. LeFevre</i>
8. H. Looijewijk	Wortelste 24	<i>H. Looijewijk</i>
9. J. Jagers	Die Trommelgastweg 16	<i>J. Jagers</i>
10. J. Jagers	et Balustrade 44	<i>J. Jagers</i>
11. R. Nijmijn	Baerkestraat 42	<i>R. Nijmijn</i>
12. G. Huisman	Die Trommelgastweg	<i>G. Huisman</i>
13. H. G. Huisman	Smeetsstraat 61	<i>H. G. Huisman</i>
14. H. Harel	" " 61	<i>H. Harel</i>
15. A. Slota	Bilthoven 40	<i>A. Slota</i>
16. v. Slota de Vrij	" " 40	<i>v. Slota de Vrij</i>
17. G. J. W. Rietberg	Balistie 29	<i>G. J. W. Rietberg</i>
18. H. Rietberg-Hilgaster	" " "	<i>H. Rietberg-Hilgaster</i>
19. H. v. Kolk	Balustrade 62	<i>H. v. Kolk</i>

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel. - Den Haag

NAAM	ADRES - WOONPLAATS	HANDTEKENING
20 J. J. Contermans	Balstraat 6 ²	J. J. Contermans
21 G. Buijs	" 4 ^a	G. Buijs
22 W. H. Buijs	" 4 ^a	W. H. Buijs
23 J. A. J. Stod. Hansen	Langevoldstr. 42	J. A. J. Stod. Hansen
24 J. G. Stod.	Langevoldstr. 42	J. G. Stod.
25 J. A. Hansen	Poststraat 12	J. A. Hansen
26 J. H. Kamp	Poststraat 12	J. H. Kamp
27 H. J. Kolk	Langevoldstr. 5 ^I	H. J. Kolk
28 W. T. A. Kolk	" 5 ^I	W. T. A. Kolk
29 H. Koopman	Dierckplein 32 ^{II}	H. Koopman
30 D. J. J. J. J.	Dierckplein 32 ⁶	D. J. J. J. J.
31 J. J. J. J.	" 32 ⁶	J. J. J. J.
32 B. Huisman	Peland 14	B. Huisman
33 W. B. J. J. J.	Peland 14	W. B. J. J. J.
34 J. J. J. J.	Poststraat 2	J. J. J. J.
35 E. Beckman	Celebesstr 3	E. Beckman
36 J. Beckman	Celebesstr 3	J. Beckman
37 H. Beckman	Rozemarijnstr 1	H. Beckman
38 H. Speck	Vechtstraat 106	H. Speck
39 J. Speck	Vechtstr 106	J. Speck
40 J. Speck	Th. à Kempisstr 103	J. Speck
41 J. Speck	" 105	J. Speck
42 G. Knol	Vechtstr. 101	G. Knol
43 J. Pompert	Cliviast. 34	J. Pompert
44 L. Pompert	" "	L. Pompert
45		
46		

Verzoekschrift

1957.

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van:

de Staat
Sumatrablaad, 40
Amstel

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering.

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjadi,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
H. Bach	De v. st. w. 18	
A. o. Born	Sumatrablaad 40	A. o. Born
A. G. Harbrink	Sumatrablaad 40, 40	A. G. Harbrink
A. J. Harbrink	Sumatrablaad 40	A. J. Harbrink
E. o. Born	Sumatrablaad 40	E. o. Born
H. J. van Born	Sumatrablaad 40	H. J. van Born
A. E. van Born	Sumatrablaad 40	A. E. van Born
B. E. E. E. E.	Billevonk 42	B. E. E. E. E.
B. E. E. E. E.	Billevonk 42	B. E. E. E. E.
J. Hasselt	Billevonk 5	J. Hasselt
C. S. Hasselt	Billevonk 5	C. S. Hasselt
B. Kuis	Werkerveld 37	B. Kuis
G. Brinckhuis	Balustrade 16	G. Brinckhuis
D. Buis	Langerak 100	D. Buis
W. H. Buis	Langerak 100	~~W. H. Buis~~

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel, — Den Haag

NAAM	ADRES	WOONPLAATS	HANDTEKENING
W. v. Noord	Langeveldweg 21 ^e Eindhoven	Eindhoven	J. Noord
G. v. Noord	Diederplein 32 ³	Eindhoven	G. Noord
M. v. Noord	Diederplein 32 ⁷	Eindhoven	M. Noord
J. v. Noord	Mallustraat 11	Eindhoven	J. Noord
A. v. Noord	Diederplein 32 ¹⁰	Eindhoven	A. Noord
~~A. v. Noord~~	Diederplein 32 ¹⁰	Eindhoven	~~A. Noord~~
G. v. Noord	Willemsweg	Eindhoven	G. Noord
J. v. Noord	Eindhoven	Eindhoven	J. Noord
J. Maats	Merelsteed 43	Eindhoven	J. Maats

1957

Verzoekschrift

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van;

J. v. Aard ^{ls}
Kastanjestr. 49
Zwolle

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering,

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjati,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
H. J. Roozda	Vondelkade 33 Zwolle	<i>H. J. Roozda</i>
J. van Oort	Kastanjestr. 49 Zwolle	<i>J. van Oort</i>
C. v. Drankelaar	Kastanjestr. 49 Zwolle	<i>C. v. Drankelaar</i>
V. Telmer	Wielert: 77 "	<i>V. Telmer</i>
G. vanden Kolk	Kastanjestraat 13 Zwolle	<i>G. vanden Kolk</i>
W. Kolk	Kastanjestraat 13 Zwolle	<i>W. Kolk</i>
W. v. d. Kolk & Beek	Kastanjestraat 13 Zwolle	<i>W. v. d. Kolk & Beek</i>
H. Harke	Kastanje Straat 13 Zwolle	<i>H. Harke</i>
A. Meyer	Kastanjestr. 69	<i>A. Meyer</i>
D. Meyer Boes	Kastanjestr. 69	<i>D. Meyer Boes</i>
F. Meyer	"	<i>F. Meyer</i>
W. v. Raalte	Kastanjestr. 69	<i>W. v. Raalte</i>
M. Groelder	Dieringplein 10 Zwolle	<i>M. Groelder</i>
J. v. Aard	Tulppstr. 57	<i>J. v. Aard</i>

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel. — Den Haag

NAAM	ADRES — WOONPLAATS	HANDTEKENING
G. KANDHUIS	KASTANJESTRAAT ZWOLLE 47	G. Kandhuis
D. KANDHUIS	" "	D. Kandhuis
R. KANDHUIS	" "	R. Kandhuis
ARGELOO	" "	" "
J. Beulenvelt	Lumbarhoek 12	J. Beulenvelt
W. J. J. J. J.	Duisenberg 29	W. J. J. J.
H. Koruschiel	Haselsteeg 2	H. Koruschiel
G. Koruschiel Boud.	" "	G. Koruschiel
P. J. J. J.	Boulevard 20	P. J. J. J.
Ammin. Soedhart	Maasstraat 20	Ammin. Soedhart
G. J. J. J.	Akerstraat 69 Zwolle	G. J. J. J.
W. ter Brugge	Akerstraat 69 Zwolle	W. ter Brugge
G. ter Brugge	Akerstraat 69 Zwolle	G. ter Brugge
W. J. J. J.	Akerstraat 69 Zwolle	W. J. J. J.
H. ter Brugge	Akerstraat 69 Zwolle	H. ter Brugge
H. H. H. H.	Akerstraat 78	H. H. H. H.
J. J. J. J.	Akerstraat 78 Zwolle	J. J. J. J.
J. J. J. J.	Akerstraat 80	J. J. J. J.
J. J. J. J.	Akerstraat 80	J. J. J. J.
J. J. J. J.	Akerstraat 80	J. J. J. J.
J. J. J. J.	Akerstraat 80	J. J. J. J.
H. v. Starst-Hendriks	Fulpatstraat 57	H. v. Starst-Hendriks
J. J. J. J.	De v. d. weg 89	J. J. J. J.
		Zwolle
		J. J. J. J.

Verzoekschrift

1957.

aan Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel - Den Haag

Afkomstig van:

Bewoners uit de .....

Hoofddorppleinbuurt .....

Amsterdam W. ....

De ondergetekenden, meerderjarige Nederlanders, verzoeken de Regering,

1. onwrikbaar vast te houden aan de vreedzame uitvoering van Linggadjadi,
2. Geen personen op leidende posten in Indonesië of in Nederland te benoemen, die direct of indirect voorstanders zijn van militaire actie in Indonesië.

NAAM	ADRES - WOONPLAATS	HANDTEKENING
J. HARTGERS	WOESTDUINSTR. 21 ^{ho}	J. Hartgers
C. HARTGERS-KOOT	"	C. Hartgers Koot
F. HARTGERS-DUKER	WARMINSTR. 176 ^F	F. Duker Hartgers
I. Jaaroma	Woestduinst. 27 ^E	~~I. Jaaroma~~
A. Jaaroma	"	A. Jaaroma
J. Brokstra	Groenedaalsk. 11 ^{II}	J. Brokstra
B. J. Raamsdonk	Jac. v. Linnepkade 296 ^o	B. J. Raamsdonk
G. Raamsdonk	Woestduinst. 27 ^h	G. Raamsdonk
H. Raamsdonk	"	H. Raamsdonk
K. Weering	Rennidensch. 10	K. Weering
W. H. E. Kuiper	Woestduinst. 60 ³	W. H. E. Kuiper
M. J. Kuiper	" 60 ⁵	M. J. Kuiper
	Woestduinstraat 128	P. Ingelible
		H. J. Peterson
		P. G. Debaar Denker

Deze lijst opsturen aan: Z. Exc. Dr. L. J. M. Beel, — Den Haag

I.D.
DEN HAAG.

Doss.29/3.

BUREAU B

213

G E H E I M.	
Datum	25-6-47

Volgno.
24 JUNI 1947
ACD/17560

Van welingelichte zijde werd vernomen, dat Mr. KOESNA POERADIREDDJO, + 32 jaar, geboren te Djatiwangi, ongehuwd, wonende Groot Hertoginnelaan 161 alhier, voorzitter der Vereniging "Verbond van Indonesische Burgers" alhier, op 27 Juni 1947 met het m.s. "Oranje" naar Nederlands Indië zal vertrekken om aldaar in Republikeinse dienst te treden.

Door het vertrek van Mr. Koesna Poeradiredjo zal genoemde Vereniging, die sedert enige tijd reeds aan het verlopen is, thans geheel ontbonden worden.

Verzonden op 23 Juni 1947.

aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

GEMEENTE-POLITIE
VAN
APELDOORN

K.N.V.

APELDOORN, 8 Februari
Telefoon K 6760-4041

1947

N° 400

Antwoord op schrijven van:

Bijlagen: 1

Onderwerp: Indië-avond, gegeven
door de C.K.A. op Dinsdag 28 Januari 1947.

BUREAU B		Volgno.
Nummer:		10 FEB. '47
Datum:	13-2-47	ACD/10644

Cal
W

Ik heb de eer U hierbij beleefd te doen toekomen een verslag betreffende een alhier gehouden Indië-avond, door de C.K.A. (Centraal Katholiek Apeldoorn) in het gebouw "la Bordelaise" op Dinsdag, 28 Januari 1947, alwaar als sprekers inzake Indonesië optraden:

- a. de WelEerw. Pater Beekman O.F.M. uit Hoorn,
- b. Mr. Bot uit 's-Gravenhage.

FEB.

De commissaris van politie *pc*

AAN DEN HEER Hoofd van den Centralen Veiligheidsdienst,
Javastraat 68,
's-G R A V E N H A G E.

Jan de Jong
(J.S. de Jong.)

R A P P O R T No. 400.

Ondergeteekende heeft zich, na daartoe bekomen opdracht op 28 januari 1947 om 20 uur begeven naar de zaal van "La Bordelaise" Hoofdstraat alhier, alwaar een Indie-avond werd gegeven door de C.K.A. (Centraal Katholiek Apeldoorn). Deze bijeenkomst welke door circa 60 personen werd bezocht, werd geopend door den heer Makking, welke de spreker, de WelEerw. Pater Beekman O.F.M. uit Haarn, welhoezenier, inleide.

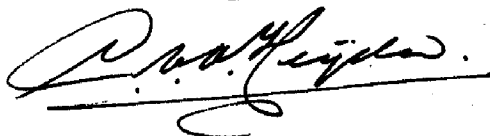
Als onderwerp behandelde spreker "Katholiek Thuisfront". In zijn redevoering wekte hij de aanwezigen op om hiervoor te werken in het belang van de militairen in India. Verder schetste hij de verzorging op geestelijk gebied, de gevaren die er wel en niet waren, liet zich afkeuren uit over de communistische agitatie in Amsterdam tegen de terugkeerende militairen.

Als tweede spreker trad op Mr. Bot uit 's-Gravenhage, gerepatriëerd uit Ned. Indie na een 10-jarig verblijf aldaar. In een goed gedocumenteerde redevoering zette spreker uiteen de opkomst en veranderingen in de Oosterse landen en het ontwaken van deze bevolking. Hij stippelde uit het groelend proces tot meerdere zelfstandigheid. Verder besprak hij de houding van Soekarno o.s. ten opzichte van de Jappen gedurende de bezetting, aan het einde daarvan en nadat de oorlog was verloren. In verband daarmee de houding van de Engelschen en de groote fouten die er gemaakt zijn door dezen, waarvan de Indonesiers hebben geprofiteerd en kwam tenslotte tot de conclusie dat de erkenning van zelfstandigheid in samenwerking met Nederland zal moeten worden aanvaard. Na enkele vragen te hebben beantwoord werd de bijeenkomst om 11 uur gesloten.

F.

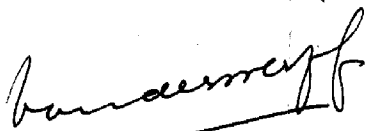
Apeldoorn, 29 januari 1947.

De hoofdagent-rechercheur,

Gezien:

De commissaris van politie, plv.

(H.C.P. van der Werff)

~~129~~ 9/166 (K) 288.

Volgno.
1 JAN. '47
ACD/9466

R A P P O R T

BUREAU B	
10	15/1/49
Nummer	174
Datum	

Naar aanleiding van het schrijven van de Centrale Veiligheidsdienst te 's-Gravenhage, No.B.4806, geheim, d.d. 12 December 1946, betreffende het verzoek om inlichtingen ten aanzien van een zes-tal prominente figuren uit de voormalige Binnenlandsche Strijdkrachten van de Provincie Groningen, en de voornemens dezer personen ten aanzien van het door hen gezonden telegram aan de leden van de Staten-Generaal, in verband met de overeenkomst van Cheribon, kan na een ingesteld onderzoek het volgende worden vermeld :

Het bewuste telegram was ondertekend door:

MARTEN JAKOB VAN TIL, geboren te Hoogkerk 24 Maart 1898, bankdirecteur, wonende te Middelstum Brouwersweg No.A.24-10;

Dr. GERARD DIRK JONKER, geboren te Bussum 30 Juli 1905, Rector aan het Willem Lodewijk Gymnasium te Groningen, wonende te Groningen Mr. Troelstralaan 52;

+ HENDRIK HOUWEN, geboren te Groningen 7 Augustus 1896, handelsreiziger, wonende te Groningen Heymanslaan 12/b;

+ ATE EILANDER, geboren te Hoogkerk 24 Augustus 1907, vleeschwarenfabrikant, wonende te Hoogkerk Aduarderdiepsterweg 9/1;

- WILLEM ADRIANUS SCHRIJVERS HOF, geboren te Oostvoorne 23 Januari 1907, zonder beroep, wonende te Groningen Van Wassenaerstraat 5/a en JAN CAREL 's JACOB, geboren te Amsterdam 22 Januari 1900, leeraar in plantkunde, wonende te Haren Dilgtweg 28.

De vier eerst genoemde personen belijden de Gereformeerde Godsdienst, Schrijvershof de Neder-duitsch Hervormde, terwijl 's Jacob geen Godsdienst belijdt.

Allen behoren tot de voormalige Binnenlandsche Strijdkrachten van de Provincie Groningen, als hoedanig zij hebben deelgenomen aan het verzet tegen de Duitschers. Zij zijn evenwel niet DE prominente figuren uit de voormalige B.S. van de Provincie Groningen, terwijl ook is komen vast te staan, dat zij door het zenden van dat telegram niet de meening van het overgrote deel van de voormalige B.S. van de Provincie Groningen hebben vertolkt. Verschillende leidende figuren uit de voormalige B.S. hebben het zenden van bedoeld telegram becritiseerd.

De heeren van Til en Dr. Jonker hebben later verklaard, dat het nimmer in hun bedoeling had gelegen om een onwettige actie te ondernemen of daartoe aan te zetten. Voorts hebben eenige vooraanstaande personen uit de voormalige illegaliteit van Groningen verklaard, dat zij er van overtuigd waren dat deze heeren door het zenden van bedoeld telegram, slechts de meening van een klein gedeelte van de voormalige B.S. van de Provincie Groningen hadden vertolkt. Zij waren voorts van meening dat genoemd zes-tal geen onwettige middelen, in welken vorm ook, zou gebruiken om het doel te bereiken.

Handwritten notes:
Van de...
15-1-47
G.J.H.

Met uitzondering van den Heer Schrijvershof genieten allen een goede reputatie. Van Schrijvershof wordt gezegd, dat hij zich als Gewestelijk Commandant van de voormalige B.S. heeft bevoordeeld. Hij zou al vrij spoedig in het bezit zijn geweest van een prachtige luxe auto, die hij later, door eenige handigheid, voor F.900.- zou hebben gekecht. Ook zou hij destijds zeer ruim voorzien zijn geweest van levensmiddelen en rookartikelen. Een onderzoek hiernaar is evenwel nimmer ingesteld, zoodat het niet bewezen is verklaard dat hij zich in deze functie inderdaad aan minder goede praktijken heeft schuldig gemaakt.

G r o n i n g e n , 9 Januari 1947.

12 December 6.

X
B.8406
een
vdm. RD.

G E H E I M.

①
Onder aanbieding in afschrift van een in de "Nationale
Rotterdamsche Courant" van 9 dezer voorkomend bericht nopens
een door zes prominente figuren uit de voormalige Binnenlandische
Strijdkrachten van de Provincie Groningen aan de leden van de
Staten-Generaal verzonden telegram, naar den inhoud waarvan ter
bekorting verwezen noge worden, heb ik de eer U te verzoeken mij
wel spoedig te willen inlichten nopens de blijkens het slot van
het telegram bedoelde voornemens dezer personen en met betrekking
tot hun antecedenten.

AAN: den Heer Hoofd-Commissaris
van Politie
te
GRONINGEN.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
namens dezen
de Luitenant-Kolonel

J.G. Grabbendam.

AFSCHRIJFT.

(A)

Zes prominente figuren uit de voormalige Binnenlandsche Strijdkrachten van de provincie Groningen, ander wie de gewestelijke commandant, de commandant der bewakingstroepen en de directeur van het afwikkelingsbureau, hebben Zaterdag een telegram van den volgenden inhoud verzonden aan de leden van de Staten-generaal:

"Leden van de voormalige Binnenlandsche Strijdkrachten in de provincie Groningen, wetende dat zij de meening van het overgrootste deel van de voormalige B.S. vertolken, wijzen u erop, dat indien de overeenkomst van Cheribon wordt aanvaard, dit aanleiding zal geven tot zeer ernstige Binnenlandsche moeilijkheden en dringen er daarom bij u met de meeste klem op aan al het mogelijke te doen om het heillooze accoord niet te doen aanvaarden. Zij verzekeren u, dat zij bereid zijn zich opnieuw aaneen te sluiten voor de eenheid van het rijk".

C.V.D.

Nr. 203/'46 Geheim.

Onderwerp: Toezending krant.

Bijlage: Eén krant.

O.D. ? 113

Goes, 10 December 1946.

12 BED.
aet/8593

~~Mr. van der A...~~
U. 13/2

Hierbij heb ik Willem Verhulst, Opperwachtmeester der Rijkspolitie te Goes, de eer U Hoog Edel Gestrenge beleefd te doen toekomen een blad "Zeeuwsch Dagblad" van 9 December 1946, waarin U een artikel over een vergadering die te Goes was belegd in verband met de Indische kwestie, kunt aantreffen.

De belangstelling voor die vergadering was buitengewoon groot.

V.

Aan
chef van den
entralen Veiligheids Dienst
te
s-GRAVENHAGE (Javastraat 68).

Toen de Noodklok klepte . . .

Heflig protest van vele Zeeuwen. Zeeland's Zonen op de bres.

't Is een zeer goede gedachte geweest van enkelen, die, behoorende tot verschillende politieke partijen, de hoofden samen staken om een meeting te houden in het centrum van Zeeland, met betrekking tot de Indische kwestie.

Zaterdagmiddag half drie was dan ook de groote zaal van dhr Krijger aan de Beestenmarkt gevuld met vele honderden om te luisteren naar sprekers, kenners van Indië en om een krachtig protest te laten hooren ten aanzien van de plannen en voorstellen der Com.-Generaal.

Met het zingen van twee coupletten van het Wilhelmus werd de samenkomst door dhr R. Zuidema geopend, die er op wees, dat in de komende week door de Tweede Kamer der Staten-Generaal een belangrijke beslissing moet worden genomen. Een beslissing, die ons allen ter harte gaat en waarom we dan ook vanmiddag bijeen zijn.

Als eerste spreker trad op Mr Dr L. J. J. Caron, oud-gouverneur van Celebes.

De Republiek Indonesia, een Japansche creatie.

Zóó noemde dhr Caron het product van Soekarno en de zijnen en de spreker is er volkomen in geslaagd de stelling te bewijzen. Als het ontwerp van Linggadjati wordt aanvaard, dan is Nederl.-Indië volkomen overgeleverd aan een stel „intelligente jagers” aan willekeur en terreur. De Com.-generaal heeft niets bereikt, want bij dit ontwerp der „Unie” is van de zijde van Nederland alles toegegeven en de republikeinen kregen in alles hun zin. En zoo is het gekomen, dat de naam van H. M. Koningin Wilhelmina in één adem wordt genoemd met die van Soekarno

en Hattan! Is dat niet méér dan schaamteloos? Sumatra en Java zullen van de republiek Indonesia deel uitmaken. „Doch als Indië-kenner”, aldus Mr Caron, „geef ik U de verzekering, dat nu en straks geen enkele Javaan, met of zonder militair pakje aan, zich in Atjeh zal durven wagen”.

Het is sprekers vaste overtuiging, dat we in geen enkelen vorm aan deze overeenkomst kunnen medewerken.

Wat kunnen wij dan wel doen? Dat is dit. Een commissie naar Indië sturen met als opdracht een ontwerp te geven, dat ligt binnen het raam der Kon. boodschap van Dec. 1942. En naar de mate van hun kunnen zullen wij dan aan Indonesische kringen en personen medewerking geven in het regeerbeleid.

Als Linggadjati en Cheribon worden aanvaard, dan zal er een tijd komen, waarin de Indonesische bevolking van ruim 65 miljoen de naam van het Nederlandsche volk zal vervloeken, omdat wij hen, in het meest critieke oogenblik, aan henzelf hebben overgelaten. Dat kan niet en dat mag niet.

Laat het huidige Kabinet er aan denken, dat zij niet verder gaan kan dan vrije Nederlanders dat willen!

Willens en wetens worden wij bedrogen.

Dit was de felle aanklacht van dhr A. Ph. Winter, oud-Indisch officier, die als tweede spreker optrad. Alle berichten, die wij over Indië ontvangen zijn aan een nauwgezette censuur onderworpen. Toch komen we meer aan de weet dan de Nederl. regeering lief is. Er glipt wel eens wat door! „En daardoor ben ik in staat om alle beschuldigingen, die ik hier lanceer tegen de Nederl. regeering, met deugdelijke bewijzen

en foto's te staven”, aldus dhr Winter. In de laatste 50 jaar heeft Nederland t.a.v. de volksgezondheid in Indië veel gedaan, getuige o.a. de geneeskundige hoogeschool te Batavia. Vele zeer bekwame medici hebben hun beste krachten gegeven ter bestrijding der volksziekten. Als de Nederl. regeering niet spoedig ingrijpt, dan dreigen er duizenden en duizenden te vallen door cholera en pest. In verscheidene gebieden heerscht thans hongersnood en groote ellende.

Soekarno heeft in den bezettingstijd 400.000 man laten deporteren en nog geen 15 pct. keerde weer! Het bekende rapport Van Poll mocht in Indië niet worden verkocht. Vooraanstaande Indische ambtenaren worden ontslagen, omdat zij niet staan achter het beleid van v. Mook en de Com.-Generaal.

De wapenstilstand is een mopje, want men gaat lustig door met bakelien, ten koste van het bloed van onze Holl. jongens.

Nog 15.00 landgenooten zitten achter het prikkeldraad. Wie kijkt er naar om? Deze geïnterneerden kunnen vrij komen. Hoe? Door betaling van f 5000 voor iedere gevangene! Dit alles wordt door de defaitistische Nederl. regeering getolereerd. Is het niet meer dan verschrikkelijk? Spr. doet een hartstochtelijk beroep op zijn Rooms-Kath. volksgenooten. Zij hebben het in de hand. Zij kunnen het dreigend onheil voor Nederland en Indië afwenden!

Na deze toespraken was er gelegenheid tot vragenstellen, waar druk gebruik van werd gemaakt. En het criterium dezer vragen was: Wat kunnen wij nog doen om de ontbinding van het Koninkrijk der Nederlanden af te wenden? Het antwoord was: geef door, wat g' hier hebt gehoord en tracht via Uw politieke partij invloed uit te oefenen op de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, die straks hun stem hebben uit te brengen.

Aan het eind der vergadering werd besloten onderstaande motie telegrafisch ter kennis van de regeering te brengen:

Honderden bewoners van Zuid- en Noord-Beveland op 7 December 1946 te Goes in vergadering bijeen, onder leiding van een commissie, bestaande uit personen van verschillende richtingen; eischen van de Regeering en de Volksvertegenwoordiging:

Geen enkele regeling te aanvaarden, die het Koninkrijk der Nederlanden ontbindt en daarvoor in de plaats stelt een zoo genaamde unie onder schijngezag van de Kroon;

Vragen de Regeering de krachtigste maatregelen te nemen ter bevrijding van de vele geïnterneerden op Java en ter bestrijding van terreur en intimidatie;

Vragen aan de Regeering te verhinderen, dat de vrijwilligers, die naar Indië zijn gegaan, belast worden met het neerhalen van de Nederlandsche driekleur, waarvoor vele van hun makkers zijn gevallen;

Vragen inwilliging van gerechvaardigde nationale verlangens van de bevolking van Nederlandsch Indië binnen het Koninkrijk der Nederlanden;

Besluiten deze motie ter kennis te brengen van de Regeering, de beide Kamers der Staten-Generaal en de pers en gaan over tot de orde van den dag.

Na het zingen van twee coupletten van het Wilhelmus sloot dhr van Ballegoijen de Jong deze goed geslaagde bijeenkomst.

Uit "Zeeuwsch Dagblad"

2e jaargang nr. 515, dd. 9 December 1946.

C. V. D.

Vriezenveen, 9 December 1946.

Br.No.134/-46-Geheim.

Onderwerp: "Onderhoud met Burgemeester
der gemeente Tubbergen."

O.D.113 ?

11 DEC.

acc. / 03000

Hiermede heb ik de eer U HoogEdelGestrenge het volgende te berichten.

Heden, Maandag, 9 December 1946, had ik een onderhoud met den Heer Burgemeester der gemeente Tubbergen. Aan het einde van dit onderhoud vroeg hij mij, of ik ook iets gehoord had over een militaire actie in Nederland, in verband met de kwestie over Indië. Toen dit door mij ontkennend werd beantwoord en ^{ik} nadere bijzonderheden vroeg, verklaarde Z.E.A. mij, dat hij bij geruchte gehoord had, dat leidende militaire personen van plan zouden zijn een Putsch uit te voeren. Z.E.A. was vandaag speciaal naar Zwolle geweest om te trachten iets naders te weten te komen, doch hij was daar niets wijzer geworden. Hoewel door mij getracht werd de bron van dit gerucht te weten te komen, is mij dit niet gelukt, daar Z.E.A. zich niet verder over deze zaak uitliet.

Wel zegde hij mij toe om mij onmiddellijk op de hoogte te houden, zodra hem meerdere gegevens ten dienste stonden.

Hoewel mij inderdaad van een dergelijk voornemen niets bekend is en ik derhalve ook niet kan oordeelen of dit gerucht eenige grond heeft, zoo meen ik bovenstaande uitlating van Z.E.A. aan U.H.E.G. te moeten doorgeven.

J.

A a n
den Heer Hoofd van den

C. V. D.

's-GRAVENHAGE.

Handwritten notes:
Z. E. A. heeft...
niet horen...
handel met...
als en Helfrich...
H.

INLICHTINGDIENST
Amsterdam.

B 3356

9 OCT.

CR.993/46 ID.

Geheim.

AMSTERDAM, 5 October 1946.

Op verzoek van Uwen Heer ROZENBERG volgen hieronder bijzonderheden, voor zover hier bekend, van de Indonesiërs, voorkomende op petitionnementslijst 0285 van de Vereniging Nederland-Indonesië, toegezonden bij Uw brief 2701/XXVII/46 M.N. Geheim dd. 5 September 1946.

Raden Mas SOENITO is mede-oprichter van de Vereniging Nederland-Indonesië (V.N.I.); hij is lid geweest van de Nationale Advies Commissie. Zijn personalia en woonplaats zijn tot dusver niet bekend geworden.

Georgine Eveline POETIRAY, geboren te Besoeki Bondowosa, 13 Juni 1918, wonende alhier, 2e Helmersstraat 32-I. Mede-oprichtster van de V.N.I.. Op de ledenvergadering van 24 September 1945 werd zij benoemd tot penningmeesteresse van de Perhimpoean Indonesia, terwijl zij op de ledenvergadering van 11 Mei 1946, te Den Haag gehouden, gekozen werd tot 2e secretaresse van de Perhimpoean Indonesia; thans vervult zij de functie van secretaresse van het dagelijks bestuur der P.I..

Handwritten notes:
~~Handwritten signature~~
Handwritten signature

PALAR, Lambertus Nicodemus, geboren te Roeroekan (Menado), 5 Juni 1900, wonende te Amsterdam, Uiterwaardenstraat 54 hs. Ook hij is mede-oprichter van de V.N.I., is 2e Kamerlid in de fractie van de P.v.d.A., en is lid van het Partijbestuur, belast met Indonesische Zaken, der P.v.d.A..

DALILOEDIN, Mohamed, geboren te Medan, 20 September 1911, wonende te Amsterdam, J.J.Viottastraat 27 bv. Hij was verleden jaar, kort na de oprichting van de V.R.I., 2e secretaris van het landelijk bestuur daarvan. Op de algemeene ledenvergadering van 24 September 1945 werd hij benoemd tot secretaris van de P.I., in welke functie hij op de ledenvergadering van 11 Mei 1946 niet meer werd benoemd.

N.Dt.PAMONTJAK, meester in de rechten (Mr.), is hoofdassistent aan de Leidse Universiteit en woont te Leiden. Hij is mede-oprichter van de V.N.I..

X Degene die schrijft onder den naam van T.M.YOESOEFF is mede-oprichter van de V.N.I. en vervulde aanvankelijk de functie van hoofdredacteur van het blad Indonesia. Hij is assessor van het comité voor Actieve Democratie. Op de algemene ledenvergadering te Den Haag op 11 Mei 1946 werd hij benoemd tot voorzitter van het hoofdbestuur der P.I., waardoor hij zijn hoofdredacteurschap van Indonesia niet meer kon vervullen. Hij behoorde tot de delegatie van de P.I., die mandaat kreeg om de Repoebliek Indonesia te vertegenwoordigen op het wereldstudentencongres te Praag, in de 2e helft van Augustus jl. gehouden. Zeer vermoedelijk is hij identiek aan: Moehamad Joesoef Tenkoe MOEDA DALAM, geboren te Bambi, 10 December 1914, wonende te Amsterdam, Leimuidenstraat 7-I.

Handwritten mark:
Handwritten mark

21

*Raden Mas GHONDO PRATOMO is mede-oprichter der V.N.I..
Hij werd op de algemene ledenvergadering te Den Haag op
11 Mei 1946 benoemd tot le secretaris van het hoofdbestuur
der Perhimpoeaan Indonesia. Hij zou thans naar Nederlands
Oost Indië zijn vertrokken.

VERZONDEN AAN; Hfd. C.B.V., Haag.

F.2.

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

's-GRAVENHAGE, 9 October

1946

No. **B.3265**

Bijlagen: **één**

Dict.: **H** Typ.: **MN**

GEHEIM

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: **Protest-vergadering tegen
de uitzending dienstplich-
tigen naar Ned.Indië.**

Hierbij heb ik de eer U afschrift
aan te bieden van een verslag van een op 28 September 1946 te Rotter-
dam gehouden openbare protest-vergadering tegen de uitzending van
dienstplichtigen naar Nederlandsch-Indië, naar den inhoud waarvan ik
moge verwijzen.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
Voor dezen
De Luitenant.-Kolonel
e/1

Verzonden aan

**ZE. den Minister van Binnenl. Z.
" Justitie**

Hoofd Gen.Staf III B

Ⓐ 43228 - '46

Comm. der Kon. Z.H.

~~Afschrift bestemd voor Kolonel Bindhoven.~~

L.L. van Laere.

GEHEIM

Kort verslag van de openbare vergadering gehouden op Zaterdag 28 September 1946, te 16 uur, in de Rivierahal te Rotterdam, onder het motto "Geen oorlog, maar vrede met Indonesië".

Medewerkende organisaties: PERHIMPOENAN INDONESIA, ALGEMEENE VROUWENBOND, ALGEMEEN NEDERLANDS JEUGD VERBOND, EENHEIDSVAKCENTRALE (E.V.C.), OUDE S.D.A.P. en de COMMUNISTISCHE PARTIJ NEDERLAND (DE WAARHEID) het geheel onder leiding van de "Perhimpoean Indonesia".

Aanwezig waren slechts ongeveer 600 personen, onder wie een klein aantal Indonesiërs. Bijzondere personen, zoo als militairen in uniform waren niet aanwezig.

Mr. Nazir PAMONTJAK, die als voorzitter fungeerde, opende de vergadering te ruim 16 uur met een woord van welkom. Hij uitte zijn teleurstelling over de slechte opkomst. Spreker zei er over verheugd te zijn, dat een aantal partijen hun medewerking hadden toegezegd, doch hij had gaarne gezien, dat nog meer politieke richtingen vertegenwoordigd waren geweest. Toen de vereeniging Nederland-Indonesië, die aanvankelijk deze vergadering had georganiseerd, zich met eenige andere organisaties terugtrok, is aan de Perhimpoean Indonesië gevraagd de leiding te nemen waaraan het bestuur heeft voldaan.

Anton van den BERG wonende te Rotterdam (oude S.D.A.P.) herinnerde in zijn rede allereerst aan de in Maart j.l. ten gunste van vrij Spanje gehouden vergadering en zei, dat men thans met Indonesië voor eenzelfde probleem stond. Spreker hekeld de propaganda voor de uitzending van dienstplichtigen naar Indonesië en noemde dit ware "Göbbels-propaganda". Spreker riep uit, dat de naakte leugen verslagen is, doch dat daarvoor de bedekte leugen in de plaats is getreden. Hij beweerde dat de troepen niet voor herstel van orde of rust, doch voor de veiligstelling van de belangen van het grootkapitaal naar Indië zouden gaan. De soldaten-kinderen nog, die den toestand niet begripen, zouden verkeerd worden voorgelicht. Spreker hekeld vervolgens het debat in de Staten-Generaal, dat volgde op de door Gerben WAGENAAR gestelde vragen, waarbij speciaal de Heer ROMME het moest ontgelden. Spreker zou aan ROMME, die zou hebben gezegd dat de C.P.N. landverraad pleegt, willen vragen hoe hij denkt over de R.K.-kerk, die Franco aan de macht heeft gebracht en over den Paus, die de wapenen van den "bandiet Mussolinië" die Abessinië overde zegende. Vervolgens leverde hij felle critiek op het dagblad "Trouw", dat wel voorstelde een eigen weermachts-industrie te stichten, doch blijkbaar vergeet, dat er nog honderdduizenden daklozen zijn. "Is dit dan Christelijke naastenliefde?" vroeg hij de vergadering.

Spreker zei geen vertrouwen in den Minister van Oorlog te hebben; deze zou hebben verklaard, dat er in Indonesië geen oorlog zou komen, want de instructies, welke op de Stormschool in Blomendaal worden gegeven, zouden luiden: "geen gevangenen maken", hetgeen volgens spreker zou betekenen "afslachten".

Spreker riep de Indonesiërs op boven de Christenen te staan en besloot zijn rede met in naam der menschheid te vragen de soldaten d.w.z. de jonge levens van onschuldige menschen, te sparen.

Arie KIEBOOM wonende te Rotterdam (A.N.J.V.), die hierop het woord voerde, hij sprak er zijn teleurstelling over uit, dat van alle jeugdorganisaties, slechts het A.N.J.V. ter vergadering vertegenwoordigd was, waarbij hij speciaal het bestuur van de A.J.C. een verwijt maakte. Hij meende dat de illegale werkers als verraders werden beschouwd, terwijl de verraders op de maatschappij en jeugd werden losgelaten. Tot overmaat van ramp zou men nu de jeugd nog een geweer in handen geven om het olie- en rubber-kapitaal in Indonesië veilig te stellen. Spreker voorspelde de overheid echter, dat de jeugd in vijf jaar oorlog wat geleerd had en dat zij wel bereid was te helpen aan den wederopbouw van het land, doch geen kolonialen oorlog wenschte te voeren. Spr. waarschuwde den Min. Pres. de gebeurtenissen in Amsterdam goed te overdenken; immers, "geen regeering kon tegen den wil van het volk regeeren".

Mr. SOEZAN HAMZAH, Indonesiër, (Perhimpunan Indonesië), die vervolgens het woord tot de vergadering richtte zei, dat de Regeering zou beweerden, dat er in Indonesië geen oorlog is of komt. Hij vroeg zich echter af, waarom dan steeds meer troepen werden gezonden. Het argument van de Regeering, dat dit geschiedt, om orde en rust te herstellen en het fascisme te bestrijden, ging zij niet op, want de Nederl. regeering zou zelf de "Jappen" in den strijd tegen den Indonesiërs hebben gebruikt. Hij vervolgde "De Ind. Republiek bestaat nu ruim één jaar en er is geen sprake van haat tegen de Nederlanders. Bovendien heerscht er volkomen orde en rust en wordt de republiek op de meest democratische wijze bestuurd". Spreker noemde hierna de namen van de republikeinsche ministers en vermeldde hierbij hun politieke richting, waaruit moest blijken, dat alle politieke partijen vertegenwoordigd waren. "De naar Indië gezonden troepen moeten de plundersaars en terroristen bestrijden zei spreker, doch men bedoelt hiermede de T.R.I.-soldaten. Dezen zijn echter geen huurlingen; zij komen op voor de vrijheden van hun volk en de T.R.I.-soldaat is bezielde met dezelfde gevoelens als de goede vaderlanders hier tijdens de bezetting ten opzichte van de Duitschers hadden.

Spreker sprak de hoop uit, dat het geschil zonder

wapengeweld zou worden opgelost, doch waarschuwde, dat men dit niet als een teeken van zwakte moet beschouwen. De Indonesiërs hadden volgens spreker vertrouwen in een rechtvaardige democratische Ned. regeering, doch zouden als het moest met de wapens in de hand strijden en alles offeren voor hun vrijheid.

Cornelia Frederika van DORDRECHT, verpleegster, wonende te Rotterdam, secretaresse van den Alg. Vrouwenbond, (A.V.B.) zei vervolgens dat alle vrouwen moesten protesteeren tegen de uitzending van troepen naar Indonesië. Men moge dit echter niet beschouwen als een teeken van lafheid, want de vrouwen hadden tijdens de bezetting getoond, dat zij hun mannen en kinderen konden afstaan in den strijd tegen den bezetter. Spreker eindigde met de opwekking tot samenwerking met alle volkeren en tot werken voor den wederopbouw, en niet voor den oorlog.

Wietse SMID, secretaris van de E.V.C. te Rotterdam, wonende te Rotterdam meende dat de oorzaak van de slechte opkomst der vergadering het gevolg was van het prachtige zomerweer en de tanende belangstelling voor politieke vraagstukken. Spreker noemde het een zwarte bladzijde in de geschiedenis van de arbeidersbeweging, dat de troepen j.l. Donderdag ongehinderd hebben kunnen vertrekken. De gebeurtenissen te Amsterdam in de Zaanstreek vond hij echter een lichtpunt en hij zei te hopen, dat in de toekomst ook voor Rotterdam dergelijke glorie-dagen zouden aanbreken. "Hoewel gezegd wordt, dat de soldaten vertrekken om orde en rust te herstellen, zei spreker voorzie een kolonialen oorlog, daar Indonesië de winstbron is voor het grootkapitaal."

Hij noemde de houding van de dagbladders "een groote comedie" de arbeiders moeten beter en intensiever worden voorgelicht. Tot slot herinnerde hij aan de woorden van Blokzijl en v.d. Lende, gesproken in de in het voorjaar te Amsterdam gehouden massabetooging, n.l. dat, mocht het tot oorlog komen, er beslist gestaakt moet worden.

Bertus Gerardus van der H.M., wonende te Amsterdam (C.P.N. de Waarheid), bracht allereerst de radio-rede van H.M. de Koningin van December 1942 in herinnering, waarna hij dat in tegenspraak daarmee, toen de "Jap" verslagen was, Logemann naar Londen toog, om de hulp der Britten in te roepen, teneinde te voorkomen, dat de beloften in vervulling zouden gaan. Spreker noemde de politiek van de Regeering t.o.v. Indonesië "comedie". De geest van het volk zou geheel anders zijn, het volk zou zeggen "Beel verdwijn", hetgeen onder meer kon worden afgeleid uit de staking te Amsterdam en in de Zaanstreek. Spreker besloot zijn rede met te betoogen, dat opbouw slechts mogelijk is, indien de Regeering tot een vreedzame oplossing met Indonesië weet te komen.

te komen.

De voorzitter sloot te 18 uur de rustig verlopen vergadering.

De sprekers van den Berg en van den Ham oogstten ap - plaus.

Ter weerszijden van het podium was een rood-witte vlag gespannen.

Buiten de zaal werd gecolporteed met "Voorwaarts", "De Tribune", het A.N.J.V.-nieuws en "Vrouwen", terwijl de bekende aan het Secr.Gen.der U.N.O. in te zenden kaarten van het comité "Vrij Spanje" werden verkocht.

De vergadering was aangekondigd per advertentie in "De Waarheid" en "Het Parool".

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

OD 213

's-GRAVENHAGE, 3 October

1946.

No. 3831/XIVIL/46 M.H.

Javastraat 68
Tel. { 111539
112778

Bijlagen: 001.

Dict.: II. Typ.: G.H.W.

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: Vergadering v.d. Vereniging
"Oost en West".

Hierbij heb ik de eer uwer Excellentie afschrift aan te
bieden van een verslag van een op 27 September 1946 te Apeldoorn
gehouden openbare vergadering van de Vereniging "Oost en West",
naar den inhoud waarvan ik nog verwijzen.

Aan:
Z. E. den Minister v. Binnenl. Zaken
" " " " Justitie
Der Hr. Hoofd v.d. Gen. Staf afd. III B.
" " Commissaris der Koningin in de
Prov. Gelderland.

Het Hoofd van den
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
voor desen.
De Luitenant-Kolonel:
o/i.

eveneens verz. aan:
H.C. v. Pol. te A'dam
Rotterdam
Den Haag
Utrecht
Groningen.

Handwritten signature

afschrift bestemd voor Kol. Eindhoven,
L. van laere.

GEHEIM.

VERSLAG OPENBARE LEZING VAN DE VEREENIGING "OOST EN WEST"
te Apeldoorn op 27 September 1946.

De bijeenkomst, waarop de onderwerpen "Indie in Nood" en "Holland-Indonesie" werden besproken, ving aan te 20.00 uur en werd bijgewoond door naar schatting ongeveer 150 personen, waaronder zich vele uit Nederlandsch-Indie gerepatrieerden bevonden.

Als spreker over eerstgenoemd onderwerp trad op Dr. FEUILLETEAU DE BRUIN. Aan de hand van statistieken toonde hij de groote voordeelen aan, welke Nederland van Indie had genoten en de groote voordeelen, die Indie van Nederland had genoten. Hij kwam daarbij tot de conclusie, dat de door Indie genoten voordeelen veel grooter waren, dan de voordeelen genoten door Nederland. Tevens gaf hij als zijn meening te kennen, dat Indie alleen Nederland kan redden, doch omgekeerd ook Nederland alleen Indie. Hij betoogde, dat Indie door een te klein percentage aan intellectueelen en door het gemis aan een inheemschen middenstand, niet rijp is voor zelfstandigheid. Het Japansche plan met Indie bestond, volgens spreker, in het uitroeien van de Europeanen en het aankweken van een zoo groot mogelijke rassenhaat. De bewijzen hiervoor waren volgens hem aanwezig in de groote martelingen, die de Europeanen in Indie hebben ondergaan. Volgens spreker is de Engelsche politiek er op gericht om Indie kapot te maken, omdat, wanneer Indie weer in Nederlandschen zin geregeerd wordt, dit een nadeel zal worden voor de Engelsche koloniale politiek. Hij wees er op, dat wij er voor moeten waken, dat er van Nederlandsch-Indie "negerrepublieken" gemaakt worden, hetgeen volgens hem Engeland's bedoeling is.

De spreker over het tweede onderwerp Fr. GOEDHART (illegale naam Pieter 't HOEN) begon met een inleiding te geven over den intocht van de Japanners in Indonesie - de eerste periode van hun optreden aldaar en de illegale houding van Sjahrir en de legale houding van Soekarno. Beiden waren het volgens spreker wel eens over een vrij Indonesie, maar Sjahrir wilde dit, in tegenstelling met Soekarno, niet bereiken via de Japanners. Hij betoogde, dat de Indonesiers heelemaal niet Japansch-gezind waren, want dat de Japanners de Indonesiers hadden uitgebuit, zoodat ze zelfs niet meer te eten hadden. De Indonesiers, zoo zeide hij, hebben gevoelens van vijandschap en haat t.o.v. de Japanners. De bewering, dat de Indonesische republiek een Japansch maaksel was, laakte spreker en hij gaf een uitvoerige uiteenzetting van de wijze, waarop de republiek was ontstaan en door Soekarno was uitgeroepen. Spreker ontkende dat de republiek fascistisch zou zijn. Was dit wel het geval, dan zou spreker

daar zeker niet achter staan. Hij vertelde, hoe hij als eerste Nederlander een 14-daagsch bezoek had gebracht aan de republiek Indonesia en daar een rondreis had gemaakt, waarbij hij zich niet alleen in verbinding had gesteld met de leiders, maar met alle lagen der bevolking. Hij had daar alles in een zeer ordelijken toestand aangetroffen en er werd hard gewerkt aan den opbouw. Wel had hij er vanzelfsprekend nog a-sociale toestanden ontmoet, als kinderarbeid, doch toen hij hierover met Hatta, den plaatsvervanger van Soekarno, had gesproken, was deze hierover verantwoordigd geweest, omdat hij niet wist, dat deze toestanden nog bestonden, aangezien er een wet tegen den kinderarbeid was. Spreker had nergens vijandigheid tegen de Nederlanders ontmoet. Integendeel er was overal veel belangstelling voor Holland. Wel trof het hem dat men overal, zelfs onder de ouderen, 100 % "Merdeka" wilde.

Spreker zei, dat de republiek nog jong is en zich nog moet inwerken, waarbij gekampt wordt met groote moeilijkheden als materiaalschaarschte, gebrek aan geschoolde krachten, vooral op technisch gebied, enz. Zijn conclusie was, dat het in het belang van Indonesie en Nederland is, dat men zoo spoedig mogelijk tot overeenstemming komt. De republiek is tot innige samenwerking met Nederland bereid. De leiders van de republiek zijn trouwens van deze noodzakelijkheid tot samenwerking overtuigd, maar dan in volle vrijheid. Waar het op aan komt, was volgens spreker, het aankweken van wederzijdsch vertrouwen.

Na plm. 20 minuten pauze, waarin de gelegenheid werd gegeven voor het schriftelijk indienen van vragen, gingen sprekers tot de beantwoording van de ingekomen vragen over. Door eerstgenoemden spreker werden circa 5 vragen beantwoord, die niet veel te beteekenen hadden.

De eerste vraag, die de Heer GOEDHART te beantwoorden kreeg was, of hij het er mee eens was, dat er honger in de republiek werd geleden. Deze vraag beantwoordde hij beslist ontkennend. Met eigen oogen had hij gezien, dat er in Indonesie overvloedig levensmiddelen aanwezig waren en dat ieder stukje grond bebouwd werd. Wel was hem opgevallen, dat er een groot gebrek aan textiel was. Op een vraag hoe hij het optreden van de Britsche troepen in India vond, antwoordde hij, dat dit inderdaad tamelijk miserabel leek, doch hij wees er op, dat niet vergeten mocht worden, dat de Britsche troepen aldaar hoofdzakelijk uit Britsch-Indiers bestaan, die het veelal eens zijn met de Indonesiers. In verband daarmee wees hij op den smokkelhandel, die deze Britsch-Indiers samen met de Indonesiers bedreven en waarbij zelfs groote hoeveelheden wapens en uniformen verhandeld werden. Op de laatste vraag, hoe samenwerking tusschen Sjahrir en Soekarno mogelijk was, antwoordde spreker, dat deze samenwerking was geboren uit den vooroorlogsch en thans gezien moest worden als een noodzaak om te komen tot het uiteindelijke doel: een vrij Indonesie. Spreker zei, dat Soekarno in dezen onmisbaar was, aangezien hij onder de bevolking geweldig populair is en als een afgod wordt behandeld, omdat hij reeds vóór den oorlog voor hun idealen onder Nederlandsch be-

wind in gevangenissen had doorgebracht. Spreker had zelfs persoonlijk op Bali geconstateerd, dat de Balineezen, die onder Japansch bewind waren weggevoerd en waarvan slechts een tiende gedeelte levend is teruggekeerd, het Soekarno heelemaal niet kwalijk namen, dat hij het Japansche besluit had mede onderteekend. Soekarno had volgens hen niet anders gekund en had evenals zij (bedoelde Balineezen) ook niet kunnen weten, dat de Japanners hun in bedoeld besluit gedane beloften, niet zouden nakomen.

Omstreeks 23.00 uur werd de bijeenkomst, die zeer rustig was verlopen, gesloten.

OD 213.

2 October 6.

2677/XXVII'46 M.N.

1.
H RD

GEHEIM

Met verwijzing naar Uw schrijven van 20 Augustus j.l., no.Letter BW/Geheim, handelende over Dr.M.Amir, heb ik de eer U hierbij aan te bieden - zij het wellicht ten overvloede - een artikel in "Het Vrije Volk" van 23 dezer onder het opschrift "De Republiek staat sterk", een weergave van een onderhoud, dat betrokkene heeft gehad met een A.N.P.-redacteur. Onder verwijzing korthedshalve naar den inhoud daarvan, teken ik hierbij aan, dat dzz.het noodige is verricht ter voldoening aan het gestelde in de twee voorlaatste alinea's van Uw aangehaalden brief.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
Voor dezen
De Luitenant-Kolonel

AAN:
het Hoofd der Afd.A Commissariaat voor
Indische Zaken
Ministerie van Overzeesche Gebiedsdeelen
te 's-GRAVENHAGE.

J.G.Crabbendam.

2 October 6.

2677/XXVII'46 M.N.

1.
H RD

GEHEIM

Met verwijzing naar Uw schrijven van 20 Augustus j.l., no. Letter BW/Geheim, handelende over Dr. M. Amir, heb ik de eer U hierbij aan te bieden - zij het wellicht ten overvloede - een artikel in "Het Vrije Volk" van 23 dezer onder het opschrift "De Republiek staat sterk", een weergave van een onderhoud, dat betrokkene heeft gehad met een A.N.P.-redacteur. Onder verwijzing korthedshalve naar den inhoud daarvan, teken ik hierbij aan, dat dzz. het noodige is verricht ter voldoening aan het gestelde in de twee voorlaatste alinea's van Uw aangehaalden brief.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
Voor dezen
De Luitenant-Kolonel

AAN:
het Hoofd der Afd. A Commissariaat voor
Indische Zaken
Ministerie van Overzeesche Gebiedsdeelen
te 's-GRAVENHAGE.

J.G. Crabbendam.

"DE REPUBLIEK STAAT STERK".

Dr. Amir, de voormalige vice-gouverneur van Sumatra en oud-minister in het eerste kabinet-Soekarno, die zich momenteel in Nederland bevindt, heeft in een onderhoud met een A.N.P.-redacteur verklaard, dat er misverstand schijnt te bestaan omtrent zijn politieke standpunt. "Uit mijn heengaan", zo zegt Amir, "meent men op te moeten maken, dat ik de Republiek afvallig zou zijn. Niets is minder waar. Ik stel er prijs op te verklaren, dat ik de zaak van de Republiek blijf toegedaan en dat ik nog steeds in de Republiek geloof."

"De Republiek staat sterk, de geest der democratie heeft in haar de overhand gekregen. Toen in het begin gestreefd werd naar de vorming van een eenheids-partij (de Partai Nasionalis Indonesia onder leiding van Hatta) hebben Sjahrir en Sjarifoedin zich hiertegen verzet. Zij wisten te bewerkstelligen, dat vrijheid van partijvorming werd ingevoerd."

De eenheidspartij (P.N.I.) in Noord-Sumatra, in het bijzonder bij Medan, staat onder leiding van oud-Gerindoleiders en door Japan opgeleide zelfmoordtroepen. Deze zelfmoordtroepen, de Harimau Liar (Wilde Tijger) oefenen een ware terreur uit en saboteren de Republikeinse regering, waartegen de T.R.I., omdat haar organisatie nog niet gereed is, niet kan optreden."

Dr. Amir spreekt vervolgens zeer kritisch over Mr. Slamet, wiens gedachten-gang hij verward acht. In tegenstelling tot de bewering van Mr. Slamet, zegt Dr. Amir, dat de bevolking van de dessa's op dit ogenblik in haar reactie tegenover het Westen veel heftiger is dan de intellectuelen.

Als een zwak punt in de Republiek ziet Dr. Amir het feit, dat er geen effectieve verdeling van leidende krachten is. Op Sumatra is een tekort aan intellectuele leiding, op Java relatief te veel. Een ander zwak punt is de voorlichting over het buitenland. Dit heeft tot gevolg een zekere beperking van de gezichtskring der Indonesiërs, die niet anders dan ongunstig kan werken op hun algemene politieke scholing.

Over de organisatie van Sumatra deelt hij mede, dat de consolidatie grote vorderingen maakt en dat het gezag van de Republiek aldaar sterk groeiende is.

Dr. Amir spreekt tenslotte de hoop uit, dat zijn verblijf hier te lande zou mogen bijdragen tot een verheldering van het begrip van het Nederlandse volk voor de situatie in Indonesië.

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

's-GRAVENHAGE, 5 October

1946.

Javastraat 68
Tel. { 111539
112778

No. 3237/KXVII/46 R.H.

Bijlagen: een.

Dict.: H. Typ.: H.C.H.

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: Vergadering v.d. Vereniging
"Doet en Best".

Hierbij heb ik de eer ~~UWZ~~ ^U ~~Magellontie~~ afschrift aan te bieden van een verslag van een op 27 September 1946 te Apeldoorn gehouden openbare vergadering van de Vereniging "Doet en Best", naar den inhoud waarvan ik nog verwijzen.

Aan

Z.E. den Minister v. binnenl. Zaken
" " " Justitie
Der Hr. Hoofd v.d. Gen. Staf afd. III B.
" " Commissaris der Koningin in de
Prov. Gelderland.
evensz. verz. aan:
H.C. v. Pol. te A'dam
Rotterdam
Den Haag
Utrecht
Groningen.

Het Hoofd van den
CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST
voor desen,
De Luitenant-Colonel:
o/l.

L.L. van Laere.

No. 2921

Onderwerp: Openbare lezing over de onderwerpen "Indië in Nood" en "Holland-Indonesië", gehouden in de Tivoli-Schouwburg te Apeldoorn, dd 27-9-1946.

R A P P O R T.

Verlag ^{Lehms} Openbare lezing van de Vereniging "Oost en West" te Apeldoorn op 27 September 1946.

↳ Waarschijnlijk de onderwerpen "Indië in Nood" en "Holland-Indonesië" werden besproken

~~Ondergetoekenden, C.P.A. van der HEIJDEN en W. van DRIE beiden rechercheur van politie te Apeldoorn, hebben de eer U Edelgestrenge het volgende te rapporteeren.~~

~~Op Vrijdag, 27 September 1946, hebben zij, na daartoe bekomen opdracht een openbare lezing bijgewoond in Tivoli-Schouwburg te Apeldoorn, waar onder auspiciën van de vereeniging Oost en West, afdeling Apeldoorn, een openbare lezing werd gehouden over de onderwerpen "Indië in Nood en "Holland-Indonesië". Deze bijeenkomst/ving aan te 20.00 uur en werd bijgewoond door naar schatting ongeveer 150 personen hoofdzakelijk uit Nederlandsch-Indië gerepatrieerden ^{waarschijnlijk uit het} land.~~

Als spreker over eerstgenoemd onderwerp trad op Dr. FIEULLETEAU De BRUIN. Aan de hand van statistieken toonde hij ^{aan} de groote voordeelen, die Nederland van Indië had genoten, ^{tevens} de groote voordeelen, die Indië van Nederland had genoten. Hij kwam daarbij tot de conclusie, dat de door Indië genoten voordeelen veel grooter waren, dan de voordeelen, genoten door Nederland. Tevens gaf hij als zijn meening te kennen, dat Indië alleen Nederland kan redden, doch omgekeerd ook Nederland alleen Indië. Hij betoogde, dat Indië door een te klein percentage aan intellectueelen en door het gemis aan een inheemschen middenstand, niet rijp is voor zelfstandigheid. Het Japansche plan met Indië bestond, volgens spreker in het uitroeien van de Europeanen en het aankweken van een zoo groot mogelijke rassenhaat. De bewijzen hiervoor waren volgens hem aanwezig ^{de} de groote martelingen, die de Europeanen in Indië hebben ondergaan. Volgens spreker is de Engelsche politiek er op gericht om Indië kapot te maken, omdat, wanneer Indië weer in Nederlandschen zin geregeerd wordt, dit een nadeel zal worden voor de Engelsche koloniale politiek. Hij wees er op, dat wij er voor moeten waken, dat er van Nederlandsch-Indië "negerrepublieken" gemaakt worden, hetgeen volgens hem Engeland's bedoe-ling is.

De spreker over het tweede onderwerp, Fr. GOEDHART (illegale naam Pieter 't HOEN) begon met een inleiding te geven over de intocht van de Japanners in Indonesië, - de eerste periode van hun optreden aldaar en de illegale houding van Shahrir en de legale houding van Soekarno. Beiden waren het volgens spreker wel eens over een vrij Indonesië, maar Shahrir wilde dit, in tegenstelling met Soekarno, niet bereiken via de Japanners. Hij betoogde, dat de Indonesiërs heelemaal niet Japansch-gezind waren, want dat de Japanners de Indonesiërs hadden uitgebuit, zoodat ze zelfs niet meer te eten hadden. De Indonesiërs, zoo zeide hij, hebben gevoelens van vijandschap en haat tegenover de Japanners. De bewering, dat de Indonesische republiek een Japansch maaksel was, laakte spreker en hij gaf een uitvoerige uiteenzetting van de wijze, waarop de republiek was ontstaan en door Soekarno was uitgeroepen. Spreker ontkende, dat de republiek fascistisch zou zijn. Was dit wel het geval, dan zou spreker daar zeker niet achter staan. Hij vertelde, hoe hij als eerste Nederlander een 14-daagsch bezoek heeft gebracht aan de republiek Indonesië

Ar. W. West
Binnen 24
overzicht
Datum 1/10/46
P.A.

GEHEIM.

VERSLAG OPENBARE LEZING VAN DE VEREENIGING "OOST EN WEST"
te Apeldoorn op 27 September 1946.

De bijeenkomst, waarop de onderwerpen "Indie in Nood" en "Holland-Indonesie" werden besproken, ving aan te 20.00 uur en werd bijgewoond door naar schatting ongeveer 150 personen, waaronder zich vele uit Nederlandsch-Indie gerepatrieerden bevonden.

Als spreker over eerstgenoemd onderwerp trad op Dr. FEUILLETEAU DE BRUIN. Aan de hand van statistieken toonde hij de groote voordeelen aan, welke Nederland van Indie had genoten en de groote voordeelen, die Indie van Nederland had genoten. Hij kwam daarbij tot de conclusie, dat de door Indie genoten voordeelen veel grooter waren, dan de voordeelen genoten door Nederland. Tevens gaf hij als zijn meening te kennen, dat Indie alleen Nederland kan redden, doch omgekeerd ook Nederland alleen Indie. Hij betoogde, dat Indie door een te klein percentage aan intellectueelen en door het gemis aan een inheemschen middenstand, niet rijp is voor zelfstandigheid. Het Japansche plan met Indie bestond, volgens spreker, in het uitroeien van de Europeanen en het aankweken van een zoo groot mogelijke rassenhaat. De bewijzen hiervoor waren volgens hem aanwezig in de groote martelingen, die de Europeanen in Indie hebben ondergaan. Volgens spreker is de Engelsche politiek er op gericht om Indie kapot te maken, omdat, wanneer Indie weer in Nederlandschen zin geregeerd wordt, dit een nadeel zal worden voor de Engelsche koloniale politiek. Hij wees er op, dat wij er voor moeten waken, dat er van Nederlandsch-Indie "negerrepublieken" gemaakt worden, hetgeen volgens hem Engeland's bedoeling is.

De spreker over het tweede onderwerp Fr. GOEDHART (illegale naam Pieter 't HOEN) begon met een inleiding te geven over den intocht van de Japanners in Indonesie - de eerste periode van hun optreden aldaar en de illegale houding van Sjahrir en de legale houding van Soekarno. Beiden waren het volgens spreker wel eens over een vrij Indonesie, maar Sjahrir wilde dit, in tegenstelling met Soekarno, niet bereiken via de Japanners. Hij betoogde, dat de Indonesiers heelemaal niet Japansch-gezind waren, want dat de Japanners de Indonesiers hadden uitgebuit, zoodat ze zelfs niet meer te eten hadden. De Indonesiers, zoo zeide hij, hebben gevoelens van vijandschap en haat t.o.v. de Japanners. De bewering, dat de Indonesische republiek een Japansch maaksel was, laakte spreker en hij gaf een uitvoerige uiteenzetting van de wijze, waarop de republiek was ontstaan en door Soekarno was uitgeroepen. Spreker ontkende dat de republiek fascistisch zou zijn. Was dit wel het geval, dan zou spreker

daar zeker niet achter staan. Hij vertelde, hoe hij als eerste Nederlander een 14-daagsch bezoek had gebracht aan de republiek Indonesia en daar een rondreis had gemaakt, waarbij hij zich niet alleen in verbinding had gesteld met de leiders, maar met alle lagen der bevolking. Hij had daar alles in een zeer ordelijk toestand aangetroffen en er werd hard gewerkt aan den opbouw. Wel had hij er vanzelfsprekend nog a-sociale toestanden ontmoet, als kinderarbeid, doch toen hij hierover met Hatta, den plaatsvervanger van Soekarno, had gesproken, was deze hierover verontwaardigd geweest, omdat hij niet wist, dat deze toestanden nog bestonden, aangezien er een wet tegen den kinderarbeid was. Spreker had nergens vijandigheid tegen de Nederlanders ontmoet. Integendeel er was overal veel belangstelling voor Holland. Wel trof het hem dat men overal, zelfs onder de ouderen, 100 % "Merdeka" wilde.

Spreker zei, dat de republiek nog jong is en zich nog moet inwerken, waarbij gekampt wordt met groote moeilijkheden als materiaalschaarschte, gebrek aan geschoolde krachten, vooral op technisch gebied, enz. Zijn conclusie was, dat het in het belang van Indoncsie en Nederland is, dat men zoo spoedig mogelijk tot overeenstemming komt. De republiek is tot innige samenwerking met Nederland bereid. De leiders van de republiek zijn trouwens van deze noodzakelijkheid tot samenwerking overtuigd, maar dan in volle vrijheid. Waar het op aan komt, was volgens spreker, het aankweken van wederzijdsch vertrouwen.

Na plm. 20 minuten pauze, waarin de gelegenheid werd gegeven voor het schriftelijk indienen van vragen, gingen sprekers tot de beantwoording van de ingekomen vragen over. Door eerstgenoemden spreker werden circa 5 vragen beantwoord, die niet veel te beteekenen hadden.

De eerste vraag, die de Heer GOEDHART te beantwoorden kreeg was, of hij het er mee eens was, dat er honger in de republiek werd geleden. Deze vraag beantwoordde hij beslist ontkennend. Met eigen oogen had hij gezien, dat er in Indonesie overvloedig levensmiddelen aanwezig waren en dat ieder stukje grond bebouwd werd. Wel was hem opgevallen, dat er een groot gebrek aan textiel was. Op een vraag hoe hij het optreden van de Britsche troepen in Indoncsie vond, antwoordde hij, dat dit inderdaad tamelijk miserabel leek, doch hij wees er op, dat niet vergeten mocht worden, dat de Britsche troepen aldaar hoofdzakelijk uit Britsch-Indiers bestaan, die het veelal eens zijn met de Indonesiers. In verband daarmee wees hij op den smokkelhandel, die deze Britsch-Indiers samen met de Indonesiers bedreven en waarbij zelfs groote hoeveelheden wapens en uniformen verhandeld werden. Op de laatste vraag, hoe samenwerking tusschen Sjahrir en Soekarno mogelijk was, antwoordde spreker, dat deze samenwerking was geboren uit den vooroorlogschcn tijd en thans gezien moest worden als een noodzaak om te komen tot het uiteindelijke doel : een vrij Indonesie. Spreker zei, dat Soekarno in dezen onmisbaar was, aangezien hij onder de bevolking geweldig populair is en als een afgod wordt behandeld, omdat hij reeds vóór den oorlog voor hun idealen onder Nederlandsch be-

wind in gevangenissen had doorgebracht. Spreker had zelfs persoonlijk op Bali geconstateerd, dat de Balineezen, die onder Japansch bewind waren weggevoerd en waarvan slechts een tiende gedeelte levend is teruggekeerd, het Soekarno heelemaal niet kwalijk namen, dat hij het Japansche besluit had mede onderteekend. Soekarno had volgens hen niet anders gekund en had evenals zij (bedoelde Balineezen) ook niet kunnen weten, dat de Japanners hun in bedoeld besluit gedane beloften, niet zouden nakomen.

Omstreeks 23.00 uur werd de bijeenkomst, die zeer rustig was verlopen, gesloten.